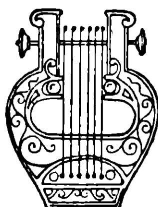
Український народній співаник

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ СПІВАНИК

Збірник українських народніх пісень з нотами

М Ю Н Х Е Н 1 9 4 6.

Голубович.

Муз. Ред.: С. Улицький — Б. Левицький
Окладинка: М. Григоріїв

„Наша дума, наша пісня
Не вмре не загине!"
Т. Шевченко.

Українська народня пісня — це історія українського народу, його страждань і радости, його боротьби і сподівань. Свої пісні творив український нарід продовж століть, ведучи вперту і жорстоку боротьбу за своє розкріпачення. В них народ вилив свої думки, почуття, вклав у них своє горе, радість, гнів, правдиво відобразив різні історичні події, яких творцем і свідком був. В піснях український нарід оспівав геройські подвиги козацтва, показав чумацтво, бурлацтво, кріпацтво, наймитництво, оспівав в прекрасних мельодіях кохання дівчини до хлопця. Словом, через усі пісні проходять якісь картини з історії та побуту українського народу. Чудові мельодії прикрашені виключними словесними візерунками. В цих піснях живе вся багата українська природа і зливається в єдиній ґамі звуків, образів та переживань.

Український народ і тут, на вигнанні не розстається зі своєю піснею. Вона голосно всюди там лунає де є хоч малий гурт українців, бо наша пісня „голосна та правдива, як Господа слово". Тому український народ має право нею пишатися і показувати її всім культурним народам.

Видаючи оцей Український Народній Співанник — маємо на меті поширення найкращих пісень серед емі-
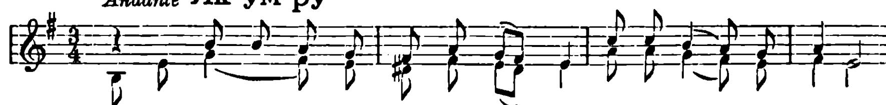
грантської маси, що лихою долею відкинута далеко від рідної землі. Велике значіння відограє він також в роботі наших самодіяльних мистецьких гуртків, хорових капель, організацій молоді, тощо. Український Народній Співанник повинен бути як найширше використаний для національно-культурного збагачення нашого суспільства.

Дрібні недотягнення його просимо оправдати великими технічними трудностями, яких не зовсім вдалося нам побороти. Одночасно звертаємо увагу, що поділ пісень, принятий в нашім співаннику має лише практичне значення і не є поділом науковим.
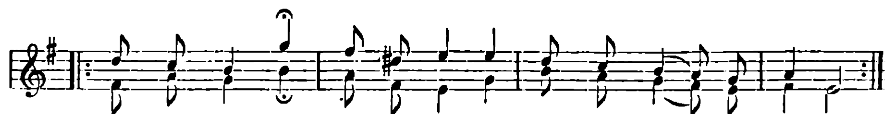
Редакція.

2. ЗАПОВІТ

Andante Як ум-ру

1. Як ум-ру, то по-хо-вай-те ме-не на мо-ги-лі,

Се-ред сте-пу ши-ро-ко-го, на Вкра-ї-ні ми-лій.

2. Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути (2)
Як реве ревучий!
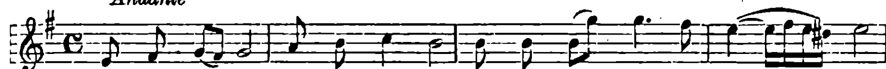
3. Поховайте, та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кров'ю (2)
Волю окропіте!

4. І мене в сем'ї великій,
В сем'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути (2)
Незлим тихим словом!
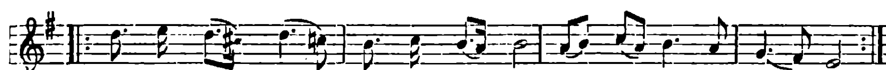
КОЗАЦЬКІ

3. ОЙ, МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКУ

Andante

1. Ой, Мо-ро-зе, Морозенку, ти преславний ко-за - че.

За то - бо - ю Мо-ро-зен-ку, вся Вкра-ї-на пла-че.

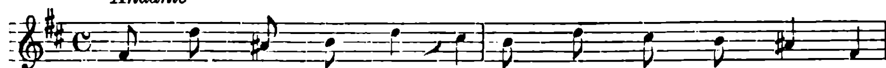
2. Не так тая Україна, як те гордеє військо,
Заплакала Морозиха йдучи ранком в місто.

3. Не плач, не плач Морозихо, не плач, не журися,
Та йди з нами, з козаками, мед-вина напийся.
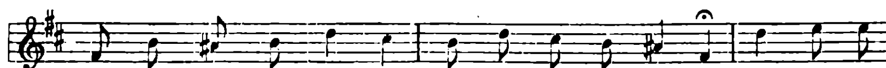
4. Поховали Морозенка на високій могилі,
Пішла слава про Мороза по всій Україні

4. ВЖЕ БІЛЬШЕ ЛІТ ДВІСТІ
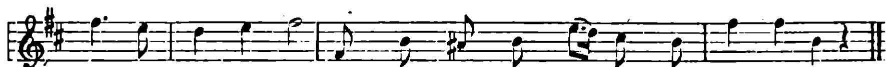
Andante

1. Вже біль - ше літ дві - сті, як ко - зак вне - во - лі,

по-над Дніпром хо-дить, ви-кли-ку-є до-лю, гей, вийди,

вий-ди, із во-ди, виз-воль ме-не сер-день-ко із бі-ди.

2. Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Хоть рада б, не вийду, бо сама в неволі;
Гей, у неволі, у ярмі,
Під московським караулом, у тюрмі.

3. Мене, молодую, козацькую долю,
Запродали в тяжку московську неволю;
Гей, у неволю, в кайдани,
Нерозумний ти, гетьмане Богдане.

4. Із ратищ козацьких серпи поробили,
А списи, шаблюки в коси поломили,
Де ж наші коні, соколи,
Самі козаченьки, як орли?
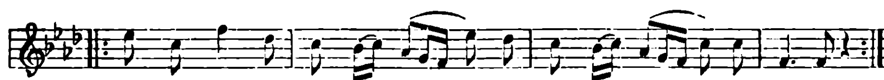
5. Коні наші в плузі, а козак за плугом.
Мужик виглядає за широким лугом;
Гей, ти козаче, покинь плуг,
Та й на коня і на волю в Луг!

5. ОЙ, І НЕ ГАРАЗД

Andante

1. Ой, і не гаразд Запорож-ці, не га-разд вчи-ни - ли,
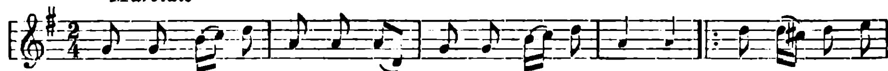

Степ широкий, край ве-се-лий, та й за - на - пас-ти-ли.
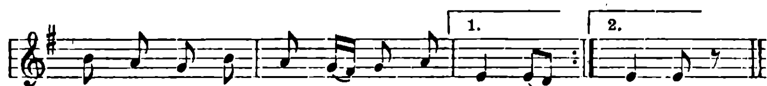
2. Наступає чорна хмара,
І дощик із неба,
Зруйнували Запорожжя,
Буде колись треба!

3. Ой, і хоч гаразд, хоч не гаразд,
Нічого робити,
Буде добре Запорожцям
І під турком жити.

6. МАКСИМ, КОЗАК ЗАЛІЗНЯК,

Marciale

2. Зібрав війська, сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань
У одній годині.
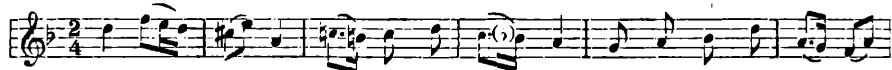
3. Обступили город Умань,
Поробили шанці;
Як вдарили з семи гармат
У середу вранці.

4. Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,
Накидали у годині
Ляхів повні шанці.
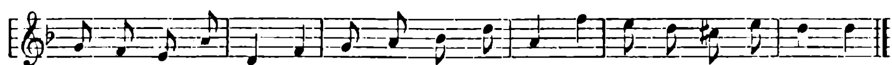
5. Не одная лядська вдова
З города втікала;
Не одная бідна мати
Із дітьми прощалась.

7. ОЙ, П'Є БАЙДА

Andante moderato

1. Ой, п'є Бай-да мед го - рі - лоч-ку, та не день, не ніч-ку,

та не го ди ноч ку, та не день, не нічку, та не годиночку.

2. Прийшов до його цар
(турецький:
„Ой, що ж ти робиш (2)
Байдо молодецький?"

3. „Ой, п'ю, царю, мед-
(горілочку,
Та не день, не нічку (2)
Та не годиночку".

4. „Покинь, Байдо, байду-
(вати,
Сватай мою дочку (2)
Та йди царювати!"

5. „Твоя дочка поганая,
Вся твоя родина (2)
Плюгавая!"

6. Ой, як крикне цар
(турецький
Та на свої слуги, (2)
Слуги молодецькі".

7. „Візьміть Байду,
(ізв'яжіте,
Та за ребро гаком, (2)
Гаком зачепіте!"

8. Взяли Байду, ізв'язали,
Та й за ребро гаком, (2)
Гаком зачіпали.

9. Висить Байда на ду-
(бочку,
Та не день, не два, (2)
Та й не одну нічку.

10. Прийшов до його цар
(турецький:
„Ой, що ти бачиш (2)
Байдо молодецький?"

11. „Бачу, царю, два ду-
(бочки,
А на тих дубочках (2)
Сидять голубочки.

12. Дозволь, царю, лучка
Тобі на вечерю(2) (взяти
Голубочка зняти!"
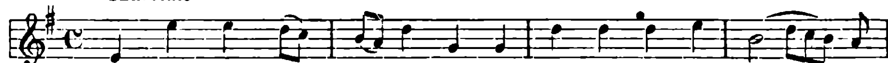
13. Ой, як стрельнув Бай-
(да з лука
Та попав царя (2)
Поміж самі вуха.

14. А царицю в потилицю,
А цареву дочку (2)
В саму головочку.
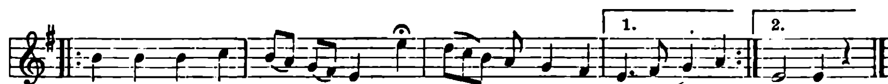
15. „Тобі, царю, в землі
(гнити,
Байді молодому (2)
Мед-горілку пити!"

8. ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Marciale

1. За-сви-ста - ли ко-заченьки в по-хід о-пів-но - чі,

за пла ка ла Марусенька сво-ї чорні о - чі. о-чі.

2. Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
А за свого миленького
Богу помолися.
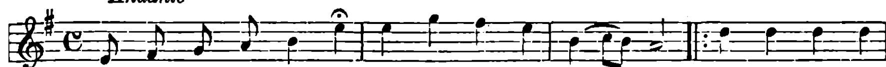
3. Стоїть місяць над горою,
Та сонця не має...
Мати сина в доріженьку,
Слізно провожає.

3. Прощай милий, мій синочку,
Та не забавляйся!
За чотири неділеньки
До дому вертайся!

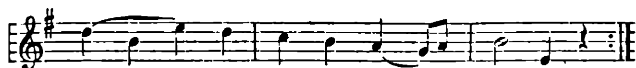
4. Ой не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький,
Назад сподівайтесь.

9. ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧКУ.

Andante

1. Зелений дубочку, чо-го по-хи-лив-ся? Молодий ко-
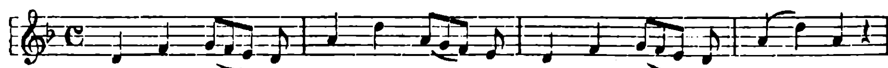

за - че, чо-го за-жу-рив-ся!

2. Молодий козаче, чого зажурився?
   Чи коні пристали, чи з дороги збився?
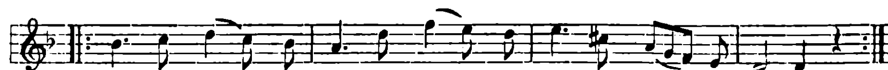
3. Ні коні пристали, ні з дороги збився,
   Тільки зажурився; — без долі родився.

10. ВІЄ ВІТЕР

Marciale

1. Ві - є ві - тер, ві - є буй-ний, ду-ба на - ги - на - є.

Си-дить ко-зак на мо - ґи - лі тай ві - тру пи-та-є.

2. Скажи вітре, скажи буйний,
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля?
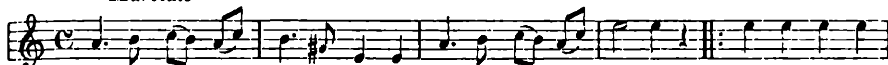
3. Йому вітер одвічає,
Знаю — каже — знаю,
Твоя доля козацькая
В далекому краю.

4. Твоя доля затоптана
Сірими волами.
Ой сів козак тай заплакав
Гіркими сльозами.

5. Породила мене мати
В зеленому полі
Дала мені чорні брови,
Та не дала долі.

11. СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ

Marciale

1. Стоїть я-вір над водою, в воду похилився, на ко-за-ка

при-го-донь-ка, ко-зак за-жу - рив - ся. рив - ся.

2. Не хилися яворонькку, ти ще зелененький,
Не журися козаченьку, ти ще молоденький.

3. Не рад явір хилитися, вода корінь миє,
Не рад козак журитися, та серденько ниє.

4. Ой поїхав в світ далекий, та там десь загинув,
Свою рідну Україну на віки покинув.
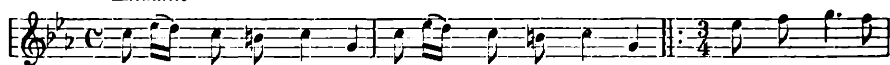
5. Казав собі висипати високу могилу,
Казав собі посадити в головах калину.

6. Будуть пташки прилітати, цвіт калини їсти,
Будуть мені приносити з України вісти.

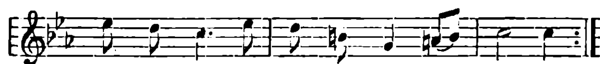
7. Ой всі пташки позліталися, цвіт калини зїли,
Таки мені молодому правди не повіли.

12. ОЙ, НА ГОРІ ЖИТО

Andante

1. Ой, на го-рі жи-то, на до - ли-ні жи-то, в чи-стім по-лі

край до-ро-ги ко-за-ка за - би-то.

2. Вбито ж його, вбито
Затягнено в жито,
Червоною китайкою
Голову накрито.
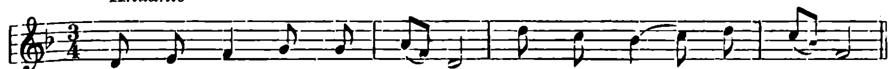
3. Ой прийшла дівчина
З чорними очима,
Відокрила китаєчку
Тай заголосила.

4. „Ой устань, козаче,
Устань молоденький,
Ходить, блудить коло тебе
Твій кінь вороненький".
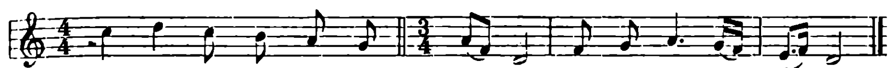
5. Ой най же він блудить,
Най нічку ночує,
Та чейже він до родини
Доріженьку чує.

13. ОЙ, У ПОЛІ МОГИЛА

Andante

1. Ой, у по - лі мо - ги-ла з віт-ром го - во - ри-ла:

„По-вій, віт-ре буй-не - сенький, щоб я не чор - ні-ла!"

2. Щоб я не чорніла,
Щоб я не марніла,
Щоб по мені трава росла,
Та ще й зеленіла!"

3. І вітер не віє,
І сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі
Трава зеленіє.

4. Ой, у степу річка,
Через річку кладка...
Не покидай, козаченьку,
Рідненького батька!

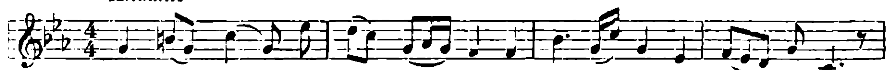
5. Як батька покинеш, —
Сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою
За Дунай заплинеш.

6. Бодай тая річка
Риби не плодила, —
Вона ж мого товариша
Навіки втопила!
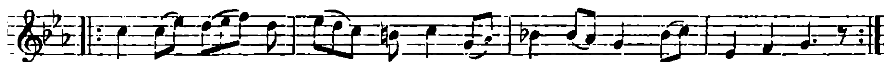
7. Бодай тая річка
Куширом заросла, —
Вона ж мого товариша
На той світ занесла!

14. ОЙ, ЩО Ж БО ТО ТА И ЗА ВОРОН

Andante

1. Ой, що ж бо то тай за ворон, що по морю кря-ка-є?

Ой, що ж бо то за бурлака, що всіх бурлак зби-ра-є?

2. Збирайтеся, хлопці-молодці,
Та все народ молодий,
Та й поїдем, хлопці-молодці (2)
У той лісок Лебедин.
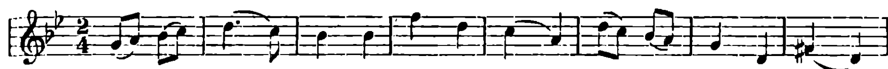
3. Ой, що ж бо то, хлопці-молодці,
Щось у хмарі гуде,
Ой, щось бо нам, хлопці-молодці (2)
За пригодонька буде!

4. Рости, рости, а клен-древо,
Рости вгору високо!..
Поховали отамана (2)
В сиру землю глибоко!
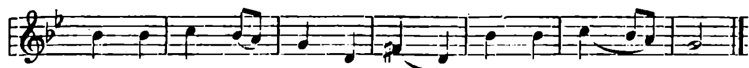
5. Рости, рости, а клен-древо,
Рости вгору ще вище!..
Поховали отамана (2)
В сиру землю ще глибше!

15. КОЗАКА НЕСУТЬ

Moderato

1. Ко-за - ка не-суть і ко - ня ве-дуть, кінь го-ло -

вонь-ку клонить, кінь голо-вонь-ку кло - нить.

2. А за ним, за ним
Його дівчина
Білі рученьки ломить. (2)

3. Ой, ломи, ломи
Білі рученьки
До єдиного пальця! (2)

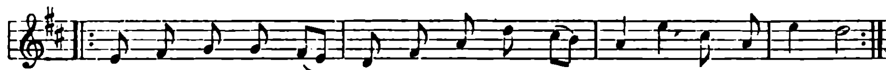
4. А не знайдеш ти,
Та дівчинонько,
Над козака коханця! (2)

16. БИСТРА ВОДА

Moderato

1. Би-стра во-да, би-стра во-да бе-ріженьки зносить,
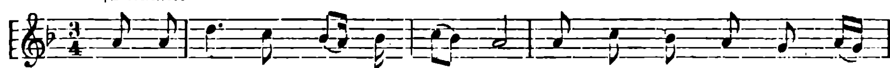

молодий ко-зак, мо-ло-дий ко-зак о-та-ма-на просить

2. Пусти ж мене, отамане,
Із поля до дому,
Бо заплакала, бо затужила
Дівчина за мною.
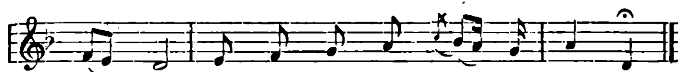
3. Пущу тебе, пущу тебе,
Але не самого,
Скажу осідлати, скажу осідлати
Коня вороного.

17. ГОМІН, ГОМІН ПО ДІБРОВІ

Andante

1. Го-мін, го-мін по ді - бро - ві, ту-ман по - ле по - кри-

ва - є, ма - ти си - на ви - га - ня - є.

2. Іди сину пріч від мене,
Нехай тебе орда візьме!

3. Мене, мати, орда знає,
В чистім полі обїзджає.

4. Іди сину пріч від мене,
Нехай тебе ляхи візьмуть!

5. Мене, мати, ляхи знають,
Пивом-медом напувають.

6. Іди сину пріч від мене,
Нехай тебе Турчин візьме!

7. Мене, мати, Турчин знає,
Сріблом-злотом наділяє.
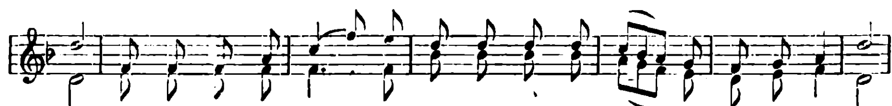
18. ОЙ, НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Moderato
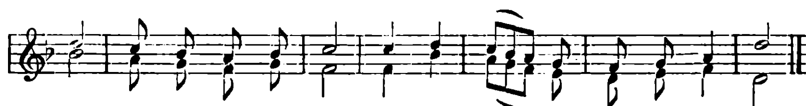
Ой, на го - рі Ой, на го - рі

1. Ой, на горі та женці жнуть, Ой, на горі та женці

жнуть, а по-під го-ро - ю, я-ром до-ли-но-ю козаки йдуть.

Гей, до-ли-но-ю, Гей, ши-ро - ко - ю ко-за-ки йдуть.

2. Попереду Дорошен-
(ко, (2)
Веде своє військо,
Військо запорізьке
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

3. А позаду Сагайдач-
ний, (2)
Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.
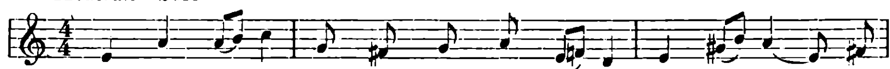
4. „Гей вернися, Сагайдачний, (2)
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!"

5. „Мені з жінкою не возиться, (2)
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!

6. Гей, хто в лісі, озовися!
Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!"
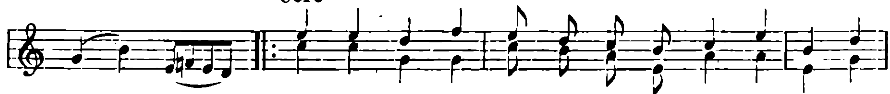
19. ОЙ, У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

Moderato **Solo**
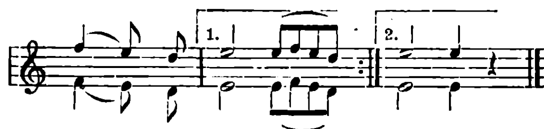

1. Ой, у лу-зі та ще й при бе-ре-зі чер-во-на ка-

Coro

ли - на по-ро-ди-ла мо-ло-да дів-чи-на хо-ро-

шо-го си-на. си-на.

2. Ой, де ж вона його по-
(родила?
В зеленій діброві!
Та й не дала тому ко-
(закові (2)
Ні щастя, ні долі.

3. Та й не дала тому ко-
(закові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому коза-
(кові (2)
Та чорнії брови.

4. „Було б тобі, моя рідна
(мати.
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна
(мати, (2)
Щастя й долю дати!"
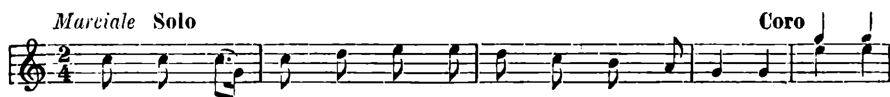
5. Розвивайся а ти, сухий
(дубе, —
Завтра мороз буде!..
Убирайся, молодий ко-
(заче, — (2)
Завтра похід буде!

6. „Я морозу та ще й не
(боюся,
Зараз розів'юся!.."
„Я походу та ще й не
(боюся, (2)
Зараз уберуся!.."
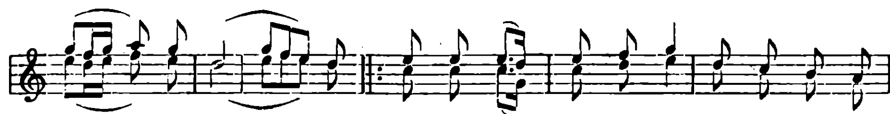
7. Ой, розвився в полі
(при дорозі
Та дуб зелененький...
Ой, од'їхав, гей, та
(з України (2)
Козак молоденький.

8. Виїжджавши та й шапочку знявши,
Низенько вклонився:
„Прощай, прощай, громадонько, (2)
Може з ким сварився!"

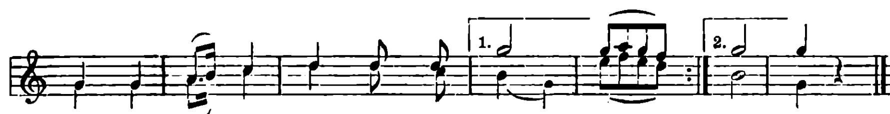
20. ГЕЙ, НУМ, ХЛОПЦІ ДО ЗБРОЇ!

1. Гей, нум, хлопці до збро-ї на герць по-гу-ля-ти сла-ви

здо - бу-ва - ти. А чи пан, чи пропав дві-чі не вми-
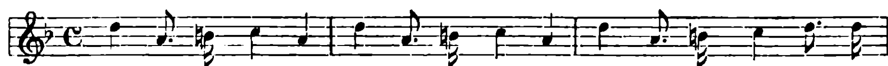

ра-ти, гей, нум, хлоп-ці до збро - ї. збро-ї
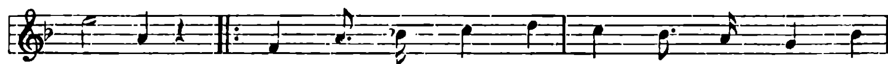
2. Гукнемо з гаківниць,
Додамо з гармати,
Блиснемо шаблями.
А чи пан, чи пропав, (2)
Двічі не вмирати.
Гей, нум, хлопці, до зброї!

21. ГЕЙ, НЕ ДИВУЙТЕСЬ

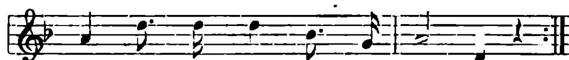
Marciale

1. Гей, не дивуйтесь, до-брі-ї лю-ди, що на Вкра-ї - ні пов-

ста - ло, що за Да - ше - вим під Со - ро - ко - ю

мно-жес-тво ля-хів про-па-ло.
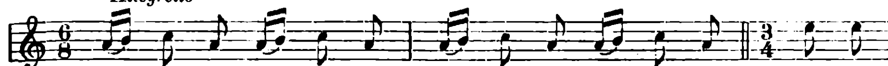
2. А Перебийніс просить не много,
Сімсот козаків з собою,
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.

3. Ой, пийте, ляхи, води з калюжі,
Води болотянії,
Коли пивали на Україні
Пива та меди ситнії.

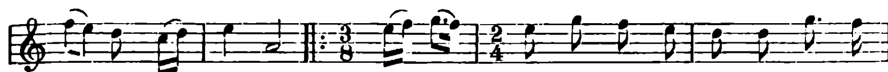
4. Ох, і нависли ляхи на Віслі,
Як чорна хмара на мості.
Не попустимо ляхів із Польщі
Поки нашої жизності!

22. КОЗАК ОД'ЇЖДЖАЄ
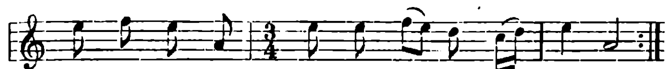
Allegretto

1. Ко-зак од'-їж-джа-є, дів-чи-нонь-ка пла-че: „Ку-ди

ї-деш, ко-за-че? Ко-за - че соболю, візьми ме-не

із со-бо-ю на Вкра-ї-ну да-ле-ку!"
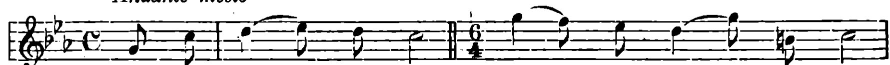
2. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш робити
На Вкраїні далекій?"
„Буду хусти прати, (2)
Зеленого жита жати
На Вкраїні далекій!"

3. „Дівчинонько мила,
Що ж ти будеш їсти
На Вкраїні далекій?"
„Сухарі з водою, (2)
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!"
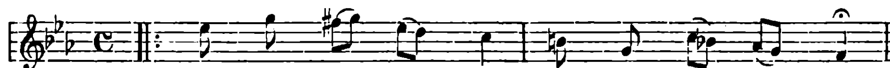
4. „Дівчинонько мила,
Де ж ти будеш спати
На Вкраїні далекій?"
„В степу, під вербою, (2)
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!"

23. ГЕЙ, ГУК, МАТИ, ГУК
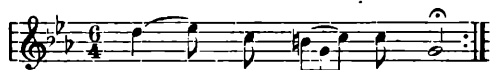
Andante mesto

1. Гей, гук, ма - ти, гук, де ко - за - ки йдуть,

і ве - се - ла - я та до - рі - жень - ка

ку - ди во - ни йдуть.

2. Куди вони йдуть, там бори гудуть,
Поперед себе та воріженьків облавою пруть.

3. Зібрались вони при ряснім дубі
Та чекаючи отамана на раду собі.
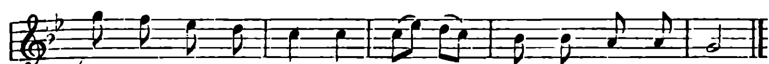
4. Отаман іде, як голуб гуде,
Уже наше та товариство коней сідлає.

ЧУМАЦЬКІ

24. БУЛО ЛІТО

1. Бу-ло лі-то, бу-ло лі-то, тай стала зи-ма. Як не

бу-ло при-го-донь-ки, гей, гей, та й досі не-ма.

2. Була ж йому пригодонька,
З Криму ідучи,
В чистім полю край до-
(роги,
Гей, гей, воли пасучи.

3. Заслаб чумак-чумаченько,
Заслаб та й лежить,
Ніхто ж його не спитає,
Гей, гей, що в його бо-
(лить.

4. Болять руки, болять
(ноги,
Болить голова...
Лишаються дрібні діти,
Гей, гей, жінка молода.

5. „Отамане-хазяїне,
Пожалій мене,
Іскинь свою сіру свиту,
Гей, гей, та накрий мене!

6. Отамане-хазяїне,
Мабуть, я умру, —
Зроби мені, хазяїне,
Гей, гей, з клен-древа
(труну!"
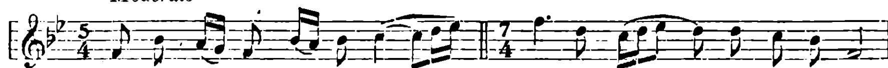
7. „Ніде тобі, чумаченьку,
Клен-древа взять,
Будеш же ти, чумачень-
(ку,
Гей, гей, в сосновій лє-
(жать!"

8. А в неділю рано-вранці
Та й вдарили в дзвін...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що їхав на Дін.
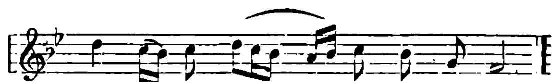
9. В понеділок рано-вранці
Та й вдарили в два...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що тепер нема!

25. ОЙ, ЧУМАЧЕ, ЧУМАЧЕ

Moderato

1. Ой, чу-ма-че, чу-ма-че, Ой, чу-ма - че, чу-ма-че,

Гей, чом не сі - єш, не о-реш?

2. Чом не сієш, не ореш, (2)
Гей, чом не рано з Криму йдеш?

3. Чом не рано з Криму йдеш, (2)
Гей, не всіх чумаків ведеш?

4. „Ой, я сію і орю, (2)
Гей, і раненько з Криму йду.

5. І раненько з Криму йду, (2)
Гей, і всіх чумаків веду.

6. Тільки нема одного, (2)
Гей, брата мого рідного.

7. Десь зостався у Криму, (2)
Гей, брати солі на вагу.
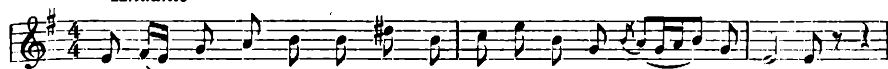
8. Сталась йому причина, (2)
Гей, сіль голову розбила.

9. Там між трьома шляхами, (2)
Гей, там яму копали.

10. Ой, там яму копали, (2)
Гей, там чумака сховали!"

26. ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

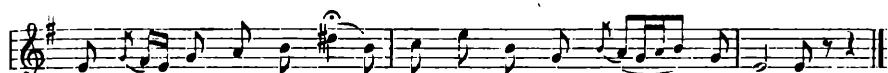
Andante

1. Ой, у по-лі криниченька, з неї во-да про - ті - ка-є,

з не - ї во-да про-ті - ка - є Ой, там чу - мак

сі - рі во-ли па - се та з криниці на - пу-ва-є.

2. Воли ревуть, води не п'ють,
Бо в Крим доріженьку чують, (2)
Ох, Бог знає та Бог і відає,
Де чумаченьки ночують!

3. А ночують чумаченьки
В Кримськім степу при долині, (2)
Розпустили та сірії воли
По зеленій муравині.

4. Бодай же ви, сірії воли,
Та в Крим по сіль не сходили, (2)
Ой, як ви мені, та молодому,
Ой, та жалю наробили!..
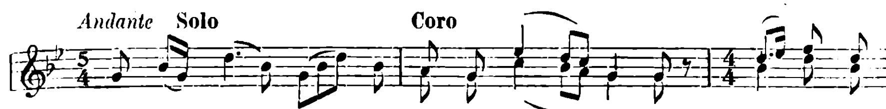
5. Ой, умер же чумаченько,
Ой, та в неділеньку вранці, (2)
Ой, поховали та чумаченька
Та в зеленому байраці.

6. Насипали над чумаком
Та високую могилу, (2)
Ой, посадили та в головоньках
Та червоную калину.

7. Прилинула зозуленька,
Та й сказала: куку! (2)
„Ох, і подай, сину, подай, орле,
Та хоч правую руку!"

8. „Ой, рад же я, моя мати,
Та й обидві подати, (2)
Ой, та налягла сира земля, —
Ой, та трудненько підняти!"

27. ТА БОЛЯТЬ РУЧКИ

1. Та бо-лять руч-ки, та бо- лять ніж-ки. Гей, та пше-

ни - чень - ку жну-чи.

2. Та й уже ж мені та й надокучило,
Гей, та миленького ждучи.

3. Та й нема мого миленького,
Гей, та нема мого Йвана.

4. Та й уже ж моя постіль біла,
Гей, та й пилочком припала.

5. Ой, зза гори, та й ізза кручі,
Гей, та й риплять вози, йдучи,

6. А вози риплять, а ярма бряжчать,
Гей, а воли ремигають.

7. А попереду йде та й чумаченько,
Гей, на сопілочку грає.

8. Та нехай грає, та виграває,
Гей, він пригодоньку має.

9. Ой, стала ж йому та й пригодонька,
Гей, на поморському полі.

10. Перевернули та й сірі воли,
Гей, три паровиці соли.

11. Ой, прийшла ж к йому та й дівчинонька
Гей, та й соли купувати.

12. Ой, вона ж солі та не купила,
Гей, а жалю наробила.

13. „Ой, чого ж в тебе, та й чумаченьку,
Гей, та й сорочка не біла?"

14. „Ой, чого ж вона та буде біла,
Гей, як вже ж третя неділя?"

15. „Ой, годі ж тобі, та й чумаченьку,
Гей, та й під возом лежати.
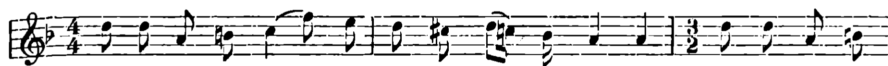
16. Та бери косу, та іди в росу,
Гей, та й травиці рубати!"

17. „Ой, бодай же ти, та й дівчинонько,
Гей, а цього не діждала.
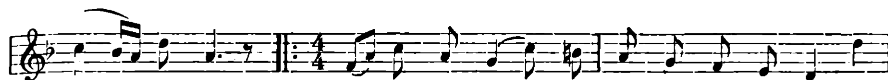
18. Щоб моя ручка та й смоляная,
Гей, та й пшениченьку жала!"

28. ОХ, І НЕ СТЕЛИСЯ
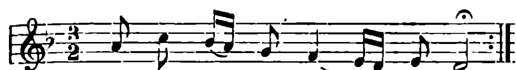
Andante

1. Ох, і не сте-ли-ся, хрещатий барвінку, та і по кру-

тій го-рі Гей, не вті-шай-тесь, злі-ї воріженьки,

та при-го-донь-ці мо-їй.

2. Бо моя пригода —
Козацькая врода,
Так, як ранняя роса:
Що вітер повіє, (2)
Сонечко пригріє, —
Роса на землю впаде.

3. Що вітер повіє,
Сонечко пригріє,
Роса на землю впаде, —
Так моя неслава, (2)
Людська поговірка,
Усе марно пропаде!

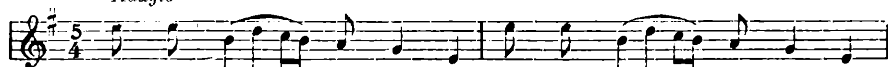
4. Наїхали пани,
Та ще й орандарі
Воли й вози забирають...
Гей, беріть же ви (2)
Усю худібоньку:
Не маю вам що казать!

5. А я, як жив буду,
То все те здобуду,
Воли й вози покуплю,
Мережані ярма, (2)
Тернові занози
Ще й бо й сам я пороблю!
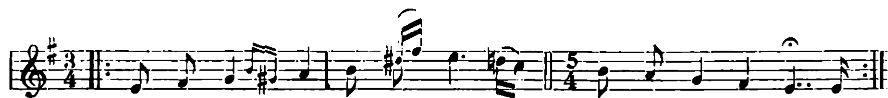
6. На людськую славу
Й тую поговірку
Ще раз у Крим ісхожу;
Повні вози солі, (2)
Повні мажі риби
Ще додому привезу!

29. ОЙ, ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

Adagio

1. Ой, го - ре тій чай-ці, ча - єч - ці не - бо - зі,

що ви-ве - ла ча - є - ня-ток при би-тій до - ро-зі.

2. Ой, ішли чумаки,
Весело співали,
І чаєчку ізігнали, (2)
Чаєнят забрали.

3. А чаєчка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припа-
(дає, (2)
Чумаків благає.

4. „Ой, ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі,
Верніть моїх чаєня-
(ток (2)
Вони ще маленькі!"
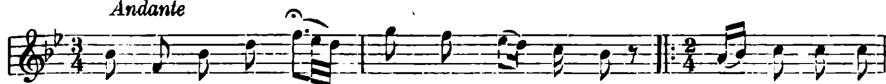
5. „Ой, чаєчко наша,
Неправдонько ваша —
Поварили чаєняток, (2)
Добра була каша!"

6. „Бодай, ви чумаки,
Щастя не діждали,
Що ви моїх дрібних
(діток (2)
Із гнізда забрали!
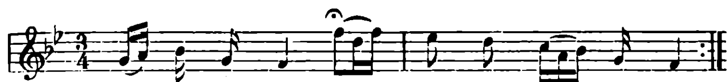
7. Бодай ви, чумаки,
На Дін не сходили,
Що ви моїх дрібних
(діток (2)
В каші поварили!"

30. ОЙ, БРЕ — МОРЕ — БРЕ

Andante

1. Ой, бре, мо-ре, бре, сип, шинкарко, ще: єсть у ме-не

та рід-ний бать-ко ви - ку-пить ме-не.

2. Ось і батько йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шин-
(карочко, (2)
Засів у тебе!

3. Ой, бре - море - бре,
Сип, шинкарко, ще:
Єсть у мене та рідна
(мати, (2)
Викупить мене!
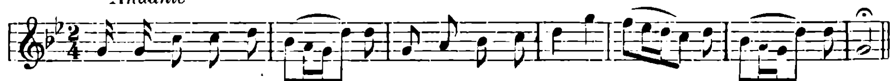
4. Ось і мати йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шин-
(карочко, (2)
Засів у тебе!

5. Ой, бре - море - бре,
Сип, шинкарко, ще:
Єсть у мене мила-чор-
(нобрива, (2)
Викупить мене!
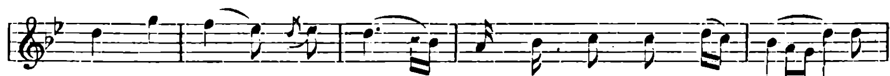
6. Ось і мила йде,
Грошики весе.
От тепер же я, та шинкарочко, (2)
Піду від тебе!

31. ТА ЗАБІЛІЛИ СНІГИ
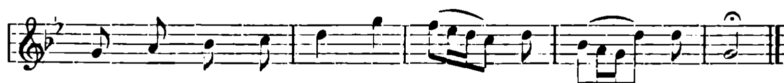
Andante

1. Та за-бі-лі-ли сні - ги, за-бі-лі-ли бі-лі, щей дібровонька..

2. Ще й ді-бро - вонь - . ка та за - бо - лі - ло ті - ло

бур-лаць-ке - є бі - ле, щей го - ло - вонь-ка.

3. Ще й головонька...
Ніхто не заплаче
По білому тілу,
По бурлацькому.

4. По бурлацькому...
Ні отець, ні мати,
Ні брат, ні сестриця,
Ні жона його.

5. Ні жона його...
А тільки заплаче
По білому тілу
Товариш його.

6. Товариш його...
„Прости ж мене, брате,
Вірний товаришу.
Може я й умру!

7. Може я й умру...
Зроби ж мені, брате,
Вірний товаришу,
З клен-древа труну!

8. З клен-древа труну...
Поховай мене, брате,
Вірний товаришу,
В вишневім саду!

9. Вишневім саду...
В вишневім садочку
На жовтім пісочку,
Під рябиною.

10. Під рябиною...
Рости, рости, древо,
Тонке, високеє,
Кучерявеє!

11. Кучерявеє...
Та розпусти гілля
З верху до кореня,
Лист додолоньку!
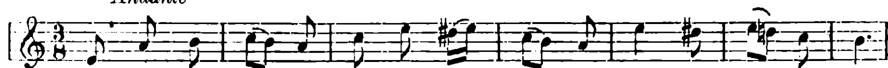
12. Лист додолоньку...
Укрий моє тіло
Бурлацькеє біле,
Ще й головоньку!

13. Ще й головоньку...
Та щоб моє тіло
Бурлацькеє біле
Та й не чорніло.

14. Та й не чорніло...
Од ясного сонця,
Од буйного вітру
Та й не марніло!"

32. ОЙ, НАСТУПИЛА ТА ЧОРНА ХМАРА

Andante

1. Ой, на-сту-пи - ла та чор-на хмара, став дощ накрапать

Ой, там зби-ра-лась бід-на го-ло-та до корч-ми гу-лять.
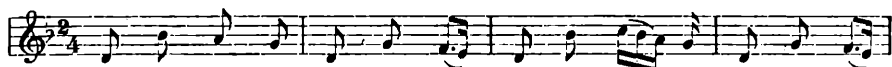
2. Пили горілку, пили й наливку,
Ще й мед будем пить,
А хто з нас, братця, буде сміяться, (2)
Того будем бить!
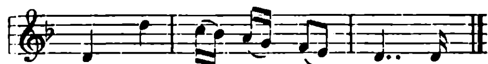
3. Ой, іде багач, ой, іде дукач,
Насміхається:
,,Ой, за що, за що вража голота (2)
Напивається?"

4. Ой, беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шию б'є:
,,Ой, не йди туди, превражий сину, (2)
Де голота п'є!'.

33. НАД РІЧКОЮ, БЕРІЖКОМ

Andante

2. За плечима торбина,
Ще й латана свитина —
Гей, гей, дочумакувавсь!

3. „Постій, чумак, постривай,
Шляху в людей розпитай,
Гей, гей, чи не заблудивсь?"

4. „Мені шляху не питать:
Прямо степом мандрувать,
Гей, гей, долю доганять!

5. Пішла доля ярами,
Зеленими лугами —
Гей, гей, не вмів шанувать!

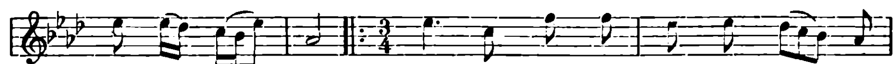
6. Як я долі не знайду, —
До шинкарки в шинк зайду,
Гей, гей, забуду біду!"

34. ГУЛЯВ ЧУМАК НА РИНОЧКУ

Allegretto

1. Гу-ляв чу-мак на ри - ноч - ку, та пив чу-мак

го - рі - лоч - ку... Про-пив во-ли, про-пив во - зи,

пропив яр - ма, щей за - но - зи все сво - є доб-ро.

2. Прокинувся чумак вранці
Та полапав у гаманці,
Всі кишені вивертає, (2)
Аж там грошей вже чорт має —
Нічим похмелиться.

3. Прийшов чумак до шинкарки:
„Всип, шинкарко, хоч півкварти!"
Шинкарочка згорда дметься, (2)
Ще й з чумаченька сміється,
Що гіркий п'яниця.

4. Скинув чумак жупанину:
„Сип, шинкарко, четвертину!"
„Ой, не всиплю четвертину, (2)
Добудь грошей хоч з полтину —
Тоді пий, гуляй!"

5. „Ой, вийду я на могилу
Та погляну у долину:
Лежать воли, стоять вози, (2)
Висять ярма, ще й занози —
Все чумацькеє добро.

6. Ой пішов би я додому,
Та боюся поговору,
Будуть бити та ганити, (2)
Та заставлять ще й косити,
А я козак нездоров.

7. Ой, піду я у Молдаву,
Там сім років погорюю;
Там сім літ я погорюю, (2)
Воли й вози покупую,
Знов буду чумак!"

СТРІЛЕЦЬКІ

35. ОЙ, У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

Andante maestoso

1. Ой, у лу - зі чер-во - на ка - ли - на по-хи-
ли - ла - ся, чо-гось на-ша слав-на У - кра - ї - на
за-жу-ри - ла - ся. А ми ту - ю чер-во-ну ка-ли-ну
пі-дій-ме-мо, а ми на-шу слав-ну У-кра - ї - ну,
1. гей, роз-ве-се - ли - мо! 2. Гей, роз-ве - се - ли - мо!
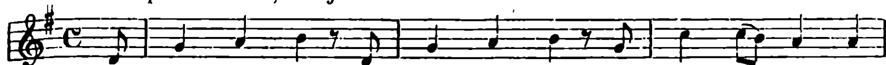
2. Машерують Стрільці Січовії у кривавий тан,
Визволяти рідну Україну з московських кайдан.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей розвеселемо!

3. Гей, у полі ярої пшенички золотий лан,
Розпочали стрільці українські з ворогами тан;
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей розвеселимо!
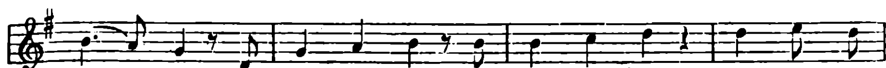
4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів
То прославлять по всій Україні Січових Стрільців;
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей розвеселимо.

36. МИ ЙДЕМО В БІЙ
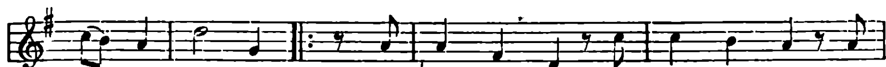
Tempo di marcia, energico
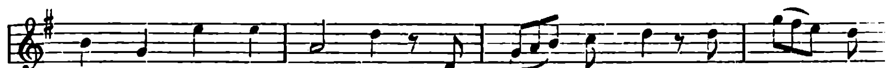

Ми йде - мо в бій, зе-мля ду-днить по зга - ри-щах ру-

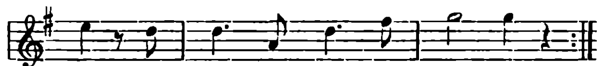
ї - ни, за рід-ний край за на-рід свій, за во - лю

У-кра - ї - ни. Ми йде-мо в бій, зе-мля дуд-нить ра-

ді-ють го-ри, сте - пи, бо нас у бій бла - го-сло-
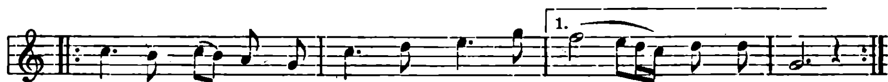

вить мо - гу-чий дух Ма- зе - пи!

37. СЛАВА, СЛАВА, ОТАМАНЕ
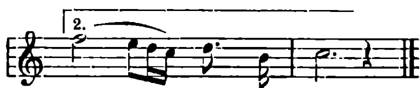
Andante marciale

1. Сла-ва, сла-ва, о - та - ма- не, гей ти бать-ку наш!

Ми з то-бо-ю на во - ро-га пі - де - мо всі враз

де - мо всі враз.

2. Коні твої осідлані
Ми від ранку ждем
Вийди, батьку отама- (не,
І скажи: ми йдем!
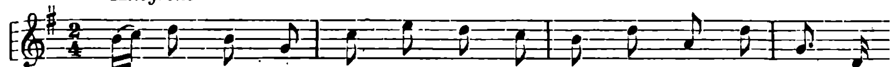
3. І як хмара, як та туча,
Вдарим на врагів,
І з тобою в трудах, славі
Вернемось домів.

4. Не час, орле, горювати,
Глум забудь і біль;
Краще згинуть, як так (жити,
В бій веди, у бій!

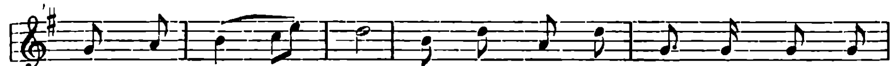
5. Та ж ми твої соколята,
Ти ж отаман наш;
Ми до бою за тобою
Підемо всі враз!

38. НЕМА В СВІТІ
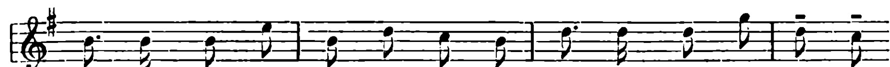
Allegretto
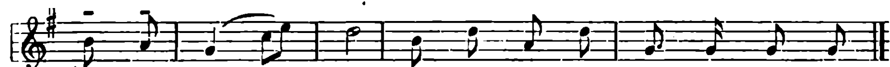

1. Не-ма в сві-ті кра-щих хло-пців над Сі-чо-вих до-бро-

воль-ців, гей, гей! Над Сі - чо-вих до-бро-воль-ців.

Як і - дуть в бій то спі-ва-ють і зі спі-вом у- ми-
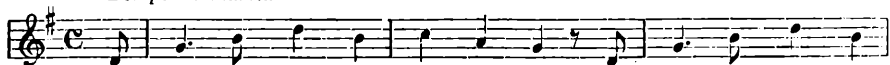

ра-ють, гей, гей! На-ші слав-ні до-бро-воль-ці!

2. Нема в світі... і т. д.
   Хоч їм кулі в очі свищуть
   Рій ворожий вістрям нищуть
   Гей, гей, гей, рій ворожий вістрям нищуть!
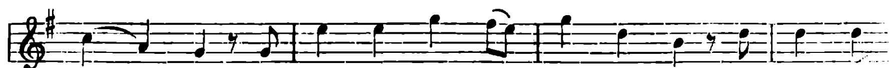
3. Нема в світі... і т. д.
   Добровольці добре знають
   За що б'ються і вмирають
   Гей, гей, наші славні добровольці!

39. НЕ СМІЄ БУТИ В НАС СТРАХУ

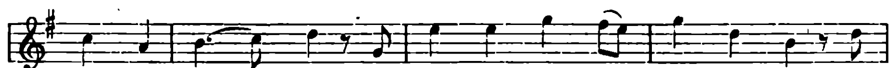
Tempo di marcia
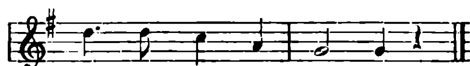

1. Не смі-є бу-ти в нас стра-ху ні жад-но-ї три-

во-ги, бо ми є ли-ца-рі гріз-ні За-лі-зно-

ї О-стро-ги! Бо ми є ли-ца-рі грі-зні За-
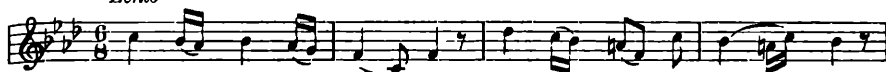

ліз-но-ї О-стро-ги!

2. Не страшать нас і в цісарів
Високії пороги,
Бо ми є лицарі грізні (2)
Залізної Остроги!
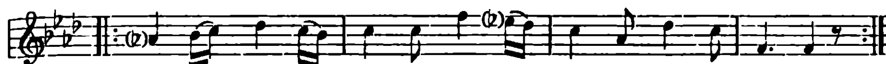
3. Не святкуватиме ніхто
Над нами перемоги,
Бо ми є лицарі грізні (2)
Залізної Остроги!

40. ЗАСУМУЙ ТРЕМБІТО

Lento

1. За - су-муй трем-бі - то, та по все-му сві - ту,

Що про-па-ло Га-ли-ча-нам, со-рок тисяч цві-ту.

2. Засумуй трембіто
Та на всі Карпати,
Щоб не ждала сина
з войни (2)
Ні отець, ні мати.

3. Засумуй трембіто
Та на все Поділля,
Що б не ждала дівчи-
нонька (2)
Хлопця на весілля,

4. Засумуй трембіто,
Що галицька сила
Та від Збруча по Славуту (2)
Трупом застелила.

41. ПИЙМО ДРУЗІ
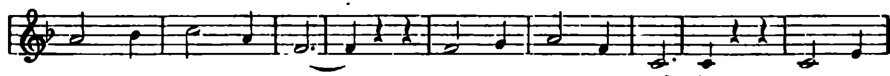
Tempo di valse
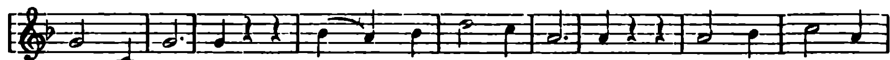

1. Пий-мо дру - зі, грай му-зи - ко, нам вже все о-дно!

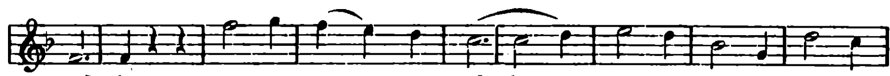
Бо прав-ди - ві тіль-ки в сві - ті му - зи - ка й ви-но.

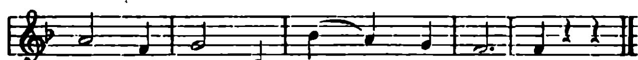
Був со - бі стрі-лець, що дів-чи-ну мав, як цвіт-

ки вес - ну, він ї - ї ко - хав, і ко-хав ї-

ї і лю - бив ї - ї, в своїх думах, в сво-їх
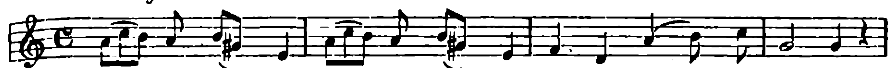

мрі-ях зо - ло - тив ї - ї.

2. Та зайнялось раз небо із гармат,
В боротьбі страшній йшов на брата брат.
І стрілець ішов, як пристало всім,
Та постріляний, побитий, повернувся в дім.
Був собі стрілець... і т. д.

3. Нім до матінки рідної прийшов,
Перше дівчину свою віднайшов,
Та як стрінув лиш мрію своїх мрій,
То жорстоке впало слово: „Ти тепер не мій!"
Був собі стрілець... і т. д.

42. ЗАКВІТЧАЛИ ДІВЧАТОНЬКА

Adagio dolente

1. За-квіт-ча - ли дів-ча-тонь-ка Стрільцеві мо-ги-лу

за-місць ма-ли за-квіт-ча-ти стрі-лецьку-ю ми-лу.

2. Невисокий хрест з берези
Заплели віночком,
Замість мали заплітати (2)
Косу барвіночком.

3. І пісочком висипали
Стежечку довкола,
Замість мали простелити (2)
Рушник до престола.

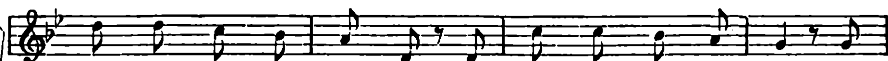
4. Схилилися дві черешні
На ліво й на право,
А на віттях вітер грає (2)
Про Стрілецьку Славу.

43. КОЛИСЬ ДІВЧИНО МИЛА
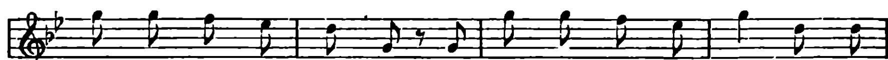
Moderato
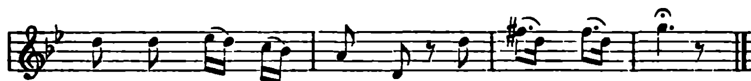

1. Ко-лись дів-чи-но ми - ла, а був це гар-ний час, як

ще лю-бов но - си - ла десь по-під не - бо нас: Ми

мрі - я - ли, зіт - ха - ли, ко-хан-ня при-ся - га - ли, а
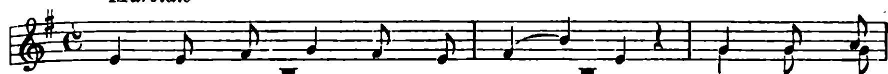

со-ло - вей-ко тьохкав, все тьох, тьох, тьох!

2. І був би я дівчину по віки так кохав,
І був би я єдину до серця пригортав,
І був би соловейко, і був би малесенький,
Нам тьохкав на калині, все тьох, тьох, тьох.

3. Та десь війна взялася і ось який кінець:
Дівчина віддалася, я — Січовий Стрілець.
Таке то в нас кохання, закляття, сподівання,
Що в серденьку осталось лиш ох, ох, ох.

44. ЇХАВ СТРІЛЕЦЬ НА ВІЙНОНЬКУ

Marciale

1. Ї - хав стрі-лець на вій - нонь - ку про-щав сво-

ю дів- чи - нонь - ку: Прощай милень-ка, чор-но-бри-

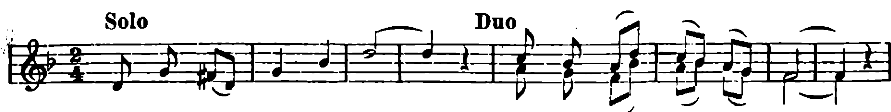

вень-ка, я йду в чу-жу сто-ро-нонь-ку!
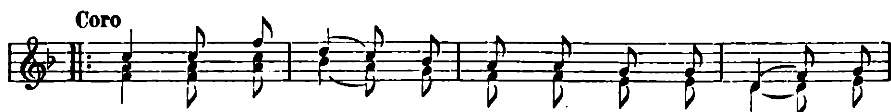
2. Подай дівчино хустину,
Може я в бою загину,
Накриють очі темної ночі
Легше в могилі спочину.

3. Лихії люди на силу
Взяли нещасную милу,
А серед поля гнеться тополя
Та й на стрілецьку могилу.
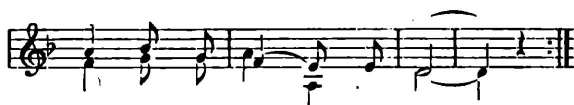
45. ОЙ, У ПОЛІ ВЕРБА

1. Ой, у по - лі вер-ба під вер-бо - ю во - да.

Гей, там дів - чи - на піз - но во - ду бра - ла

дів-чи - на мо - ло - да.

2. На доріжку глядить
Аж доріженька коптить.
Гей, там то їдуть Стрільці Січовії
На конях ворониx.
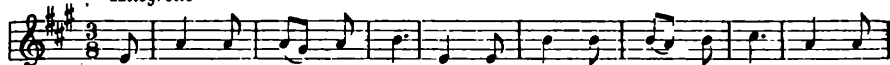
3. А що один підїзджа
На дівчину гука:
„Гей, ти, дівчино, мила, чорнобрива,
Напій мені коня!"
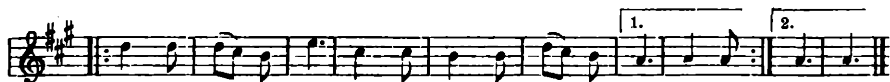
4. „Не великий ти пан
Та напій собі сам!"
Гей, зимна роса, а дівчина боса,
Жаль бідних ноженят.

5. „І по світу блукав,
На Вкраїні бував,
Та ще такої гордої дівчини
На вічі не видав".

46. ЯК З БЕРЕЖАН ДО КАДРИ

Allegretto

Кервавилось серденько в хорунжого Осипа,
Як нам з очей зникала та Золотая Липа.

Кервавилось серденько, не тихло на хвилину,
Бо в Бережанах кидав хорошую дівчину:
„Прощай, моє Олятко, дівчино чорнобрива,
Нас нині розлучає та доля нещаслива.

Як прийде час веселий, чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю, що ти моя єдина".
Як дівчина почула такі слова закляття,
Склонила головоньку і впала у обняття.

Як з Лісник та й до Кадри Січовики манджали,
Кервавилось серденько від горя і печалі.
Кервавилось серденько хорунжого Осипа,
Як нам з очей зникала та Золотая Липа.
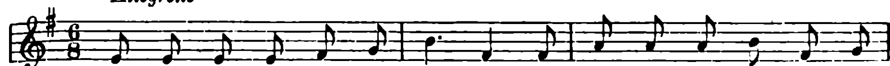
Кервавилось серденько, не тихло на хвилину,
Бо в Лісниках він кидав кохануюю дівчину:
„Прощай, моя Стефуню, мій соняшний проміню,
Моя ти осолодо в воєнному терпінню.

Чи прийде час веселий, чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю, що ти моя єдину".
  Як дівчина почула такі слова любови,
  То в поцілуй зложила устонька коральові.
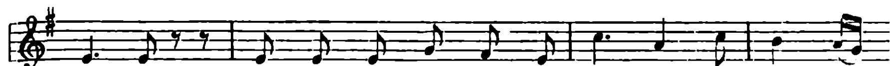
Як Стрільчики Січові до кадри доїзджали,
То спомини їх серця у грудях розривали.
  Згадав і наш хорунжий зайняту вже Надвірну,
  А в ній і одиноку свою дівчину вірну...

47. ЯК СТРІЛЬЦІ ЙШЛИ З УКРАЇНИ

Allegretto
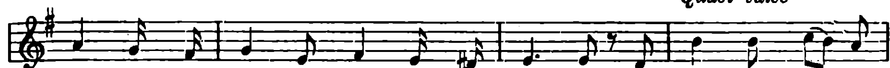

1. Як стрільці йшли з У-краї-ни, то сльо-зи тремті-ли в о-
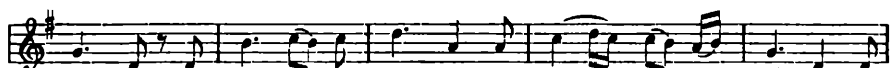

чах, бо кож-ний ки-дав дів-чи-ну на тих ши-

Quasi valse
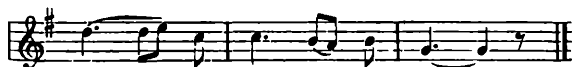

ро-ких, на тих роз-ло-гих сте-пах. Роз-ві - я - ли-сь

мрі - ї, ро-же-ві - ї мрі - ї, но спо - мин про хви - лі

дав-ні - ї, дав-ні - ї о-став-ся ме-ні, о-став-ся ме-

ні, о-став-ся ме - ні.

2. В городі Єлисаветі
Тужили дівчата в той день,
І нило серце з розпуки
І гас у грудях і гас у очках огень.
Приспів...

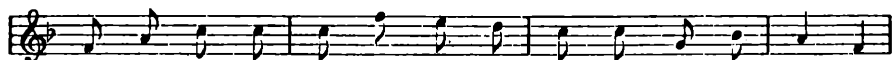
3. Поїзд помчався стрілою
На призабутий запад,
А тільки пісня крилата
З димом буяла, з димом верталась назад.
Приспів...

48. ЗАЖУРИЛИСЬ ГАЛИЧАНКИ

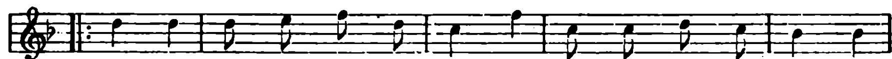
Allegretto
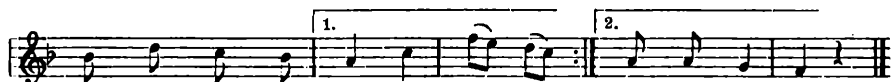

1. За-жу-ри-лись Га-ли-чан-ки тай на ту-ю змі-ну:

„Ой, від-хо-дять на-ші стріль-ці десь на У-кра - ї - ну

Хто ж нас по - ці - лу - є в у - ста ма- ли- но - ві, ка - рі

о - че - ня - та, чор- ні бро-ви?" чор- ні бро-ви?"

2. „Не журіться, Галичанки, є ще і військові,
Ті ще краще обіймають, ніж Стрільці Січові,
Ті вас поцілують в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови."

3. „Ой, не будуть більш військові, з нами приставати
І не будуть нас військові за стан обіймати,
Ні не поцілують в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови".
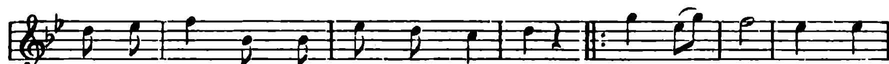
4 „Аж як ви із України вернетеся знову
І як перше знов підете з нами на розмову,
Тоді вже цілуйте в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови".

49. МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ
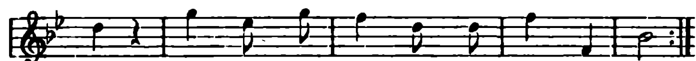
Allegretto

1. Мав я раз дів-чи-нонь-ку, че-пур-нень-ку, Лю-бу

ще-бе-ту-шеч-ку, ру-мя-нень-ку. Гей, гей, гей, У-ха-

ха! Дів-чи-на, риб-чи-на мо-ло-да.

2. Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весіллю,
Гей, гей... і т. д.

3. Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами,
Гей, гей... і т. д.

4. Бо то супротивився батько рідний,
Що вона багатая, а я бідний.
Гей, гей... і т. д.
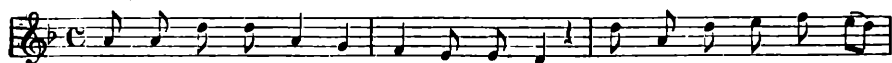
5. Думав я втопитися з тої злости,
Та вода студеная, ломить кости.
Гей, гей... і т. д.
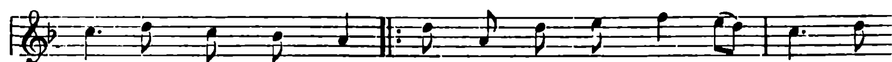
6. Думав я застрілитись просто в груди,
Та боявсь, що гуку багато буде.
Гей, гей... і т. д.
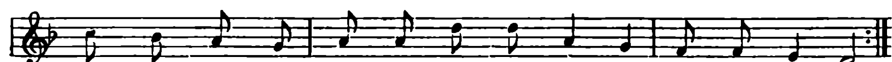
7. І щоб врятуватися від спокуси,
Пішов зголоситися в У. С. С.-и.
Гей, гей... і т. д.

50. А ЯК ПРИЙШЛА КАРТА

Andante
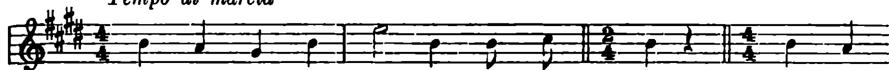

2. А як стала скрипка сумно грати,
Став я гіркі, сльози виливати —
Ніхто не заплаче, ні отець, ні мати,
А лише заплачуть три дівчатка.
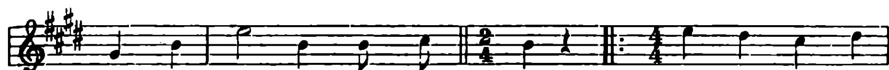
3. Ой, одна заплаче, бо я її брат,
А друга заплаче, бо я її сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить,
Бо вона від мене перстень носить.

51. БО ВІЙНА ВІЙНОЮ
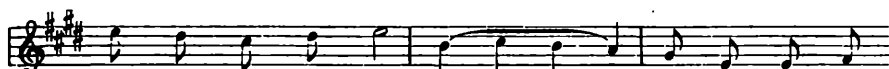
Tempo di marcia
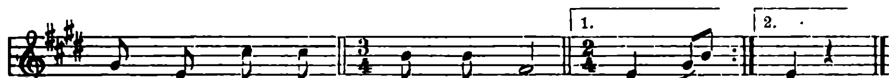

1. Бо вій-на вій-но-ю вісь-та вйо! Втім є

Бо-жа си-ла гай-та вйо! Як не за-бє

те-бе го-стра ку-ля, То ко-пи-том

за-місить ку-лі вбє ко-би-ла. ла.

2. Або не дай Боже — вісьта вйо!
Як заснеш на возі, — гайта вйо!
Впадеш з воза, брате, тай забєшся, (2)
Впадеш з воза тай забєшся на дорозі.

3. А часами й гірше — вісьта вйо!
Мусиш погибати --- гайта вйо!
Бо не можеш собі із бабами --- (2)
Молодицями, дівками ради дати.

4. Попереду Цяпка --- вісьта вйо!
Під ним кінь дрімає --- гайта вйо!
А як гляне, то аж серце вяне, (2)
А як гляне, серце вяне, страх збирає.

5. Попереду Цяпка --- вісьта вйо!
В мапу заглядає --- гайта вйо!
Чи далеко наша славна кадра, (2)
Чи далеко славна кадра, всіх питає.

6. А позаду сотник --- вісьта вйо!
Руками махає --- гайта вйо!
Чи далеко славний город Київ, (2)
Чи далеко город Київ, всіх питає.

7. Гей, ти пане сотник --- вісьта вйо!
Щось тут не до ладу --- гайта вйо!
Раз ми йдемо впрост на Україну, (2)
Раз ідем на Україну, раз до заду.

52. В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ!

Marciale

1. В го-рах грім гу-де, хоч зи-ма па-де, зем-лю спо-ро-ли гар-ма-ти, Гре-мить вій-на, дуд-нить лу-на, сто-гнуть ра-не-ні Кар-па-ти. Гре-мить вій-на, дуд-нить лу-на, сто-гнуть ра-не-ні Кар-па-ти.

2. Лютий кат прийшов, проливати кров,
Взяти народ наш в неволю,
І море сліз у край приніс,
Розбій і смерть і недолю.

3. Хто живий вставай, боронити край,
Вкритий вогнем і мерцями,
Не буде тобі сумно у борбі
Між Січовими Стрільцями.

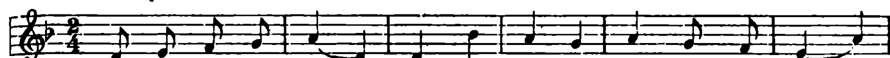
4. Та вступився кат, із верхів Карпат,
Втік наче вовк манівцями,
Або тут і впав, як у бій попав,
Із Січовими Стрільцями.

5. Хто ж то там іде і перед веде?
Диво! це наші дівчата:
Личко як мак, кругом козак,
Душа стрілецька завзята.

6. Не цілуйте їх, на війні це гріх!
Ви уберіть їх вінцями!
Слава тим дочкам, щирим козачкам,
Між Січовими Стрільцями.

53. ОЙ, ВИДНО СЕЛО

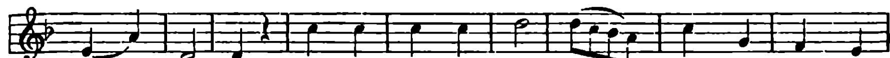
Tempo di marcia
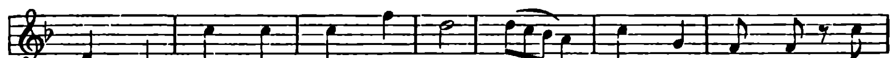

1. Ой, вид-но се - ло, ши-ро - ке се-ло під го - ро-

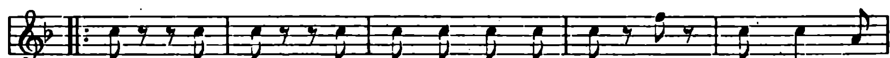
ю. Ой, там і-дуть Стрільці, Сі-чо-ві - ї Стрільці до
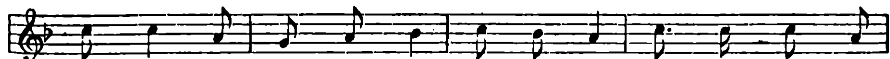

бо - ю. І - де, і - де вій - сько крізь ши-ро-ке

по-ле, хлопці ж бо то хлоп - ці як со - ко - ли. Ха,
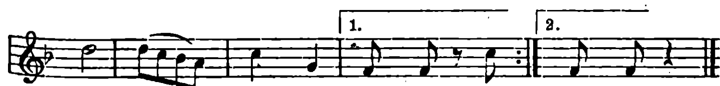

ха, ха, ха ха, ха, ха, ха, ха, ха, Гей! Дів-чи - но

риб-чи - но, чор-но-брив-ко мо - я, вий-ди, вий-ди,

вий-ди, вий-ди, чим ско-рі - ше до вік - на, хлоп-ці ж бо то
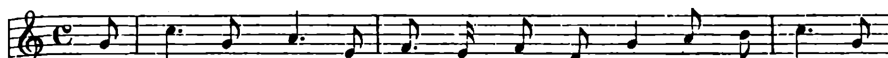

хлоп-ці як со - ко-ли. ха, ко - ли.

2. Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою.
Попереду їдуть старші отамани.
Гей, хто за Вкраїну, хай йде з нами!
Ха, ха, і т. д.
Гей, то за Вкраїну, хай йде з нами!
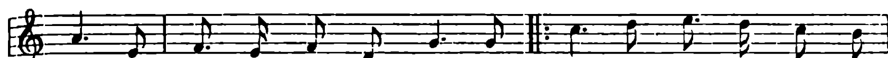
3. Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати,
Ми йдем за Вкраїну воювати!
Ха, ха і т. д.
Йдем за Україну воювати!

54. МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД
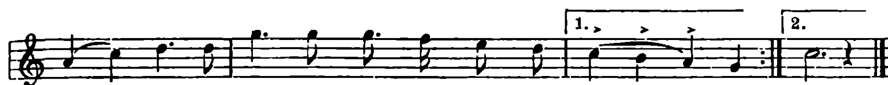
Marciale

1. Ми йдем впе-ред, над на-ми ві-тер ві - є і рід- ні

нам кла-ня-ють-ся жи - та від ра- до- сти аж сер-це
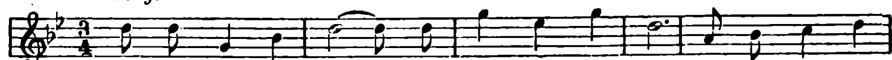

млі - є за во-лю смерть нам не страшна! від на!

2. Ми йдем вперед, здалека чути гуки,
Гармати бють, там воля або смерть,
Не буде більше терпінь, ні муки,
Вперед! Там воля, або смерь!

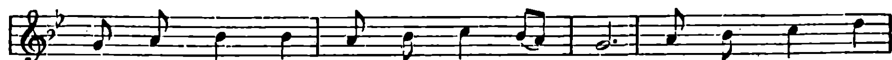
3. Звенять шаблі, як ясне сонце, сяють,
Гремлять пісні, аж земленька свята
Дрожить під нами дорогая,
За волю смерть нам не страшна!

55. ЖУРАВЛІ

Largo

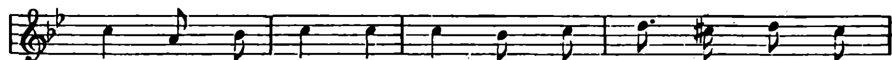
1. Ви-диш бра-те мій, То-ва-ри-шу мій, Від-лі-та-ють

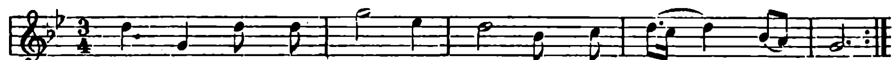
сі-рим шнурком жу-ра-влі в ви-рій. Від-лі-та-ють

сі-рим шнурком жу-ра-влі в ви-рій. Кличуть: Кру, кру,

кру, В чу-жи-ні у-мру за-ки мо-ре пе-ре-

ле-чу кри-лонь-ка зі-тру! кри-лонь-ка зі-тру!
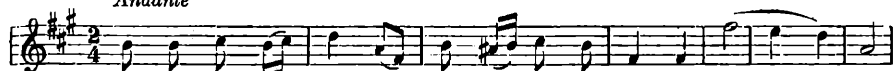
2. Мерехтить в очах,
Безконечний шлях.
Гине, гине в сірій мряці (2)
Слід по журавлях.

Кличуть кру, кру, кру,
В чужині умру
Заки море перелечу
Крилонька зітру. (2)

ЛЮБОВНІ

56. ОХ, І ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

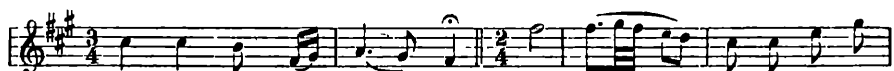
Andante

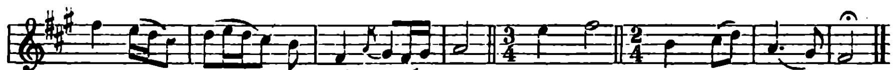
1. Ох, і за-ку-ва-ла си-ва зо-зуленька в лу - зі,

Гей, ох, і за-бо-лі-ла го-ло-вонь-ка,

щей сер-день-ко в ту - зі, Гей, гей, ох, і за-бо-

лі-ла го-ло-вонь-ка, ще й сер-день-ко в ту-зі.
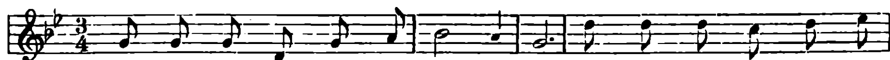
2. Ох, і наступає та чорная хмара з поля...
Гей, ох, і заплакала моя доля,
При місяці стоя.
Гей, гей, ох, і заплакала моя доля,
При місяці стоя.

3. Ох, і не вдавайся, моя щасна доле, в тугу, —
Гей, ох, і не сам же я, та не сам же я
Беру собі другу!
Гей, гей, ох, і не сам же я, та не сам же я
Беру собі другу!

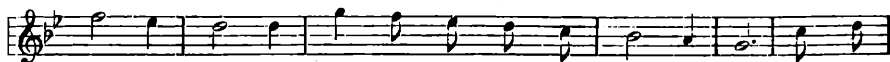
4. Ох, і як заграло — застогнало синє море...
Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,
Тут без мене горе!
Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,
Тут без мене горе!

57. ОЙ, У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

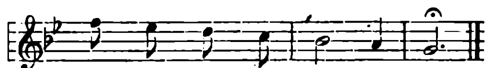
Andante moderato

1. Ой, у по - лі три криниченьки, лю-бив козак три дів-

чи-нонь-ки чор - ня - ву-ю та бі - ля - ву - ю, тре-тю

ру - ду та по - га - ну - ю.

2. „Що чорнявую з душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з рудою — препоганою
Хіба піду розпрощаюся!"

3. Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що зарані розвиваються?
Чи всі ж тії та вінчаються,
Що любляться та кохаються?

4. Половина та садів цвіте,
Половина осипається.
Одна пара та вінчається,
А другая розлучається.

5. „Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, не їдь та у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею!"
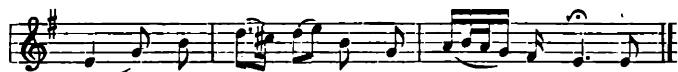
6. „Любив я тебе дівчиною,
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею!"

58. КОЛО МЛИНА, КОЛО БРОДУ

Andante

1. Ко - ло мли-на, ко - ло бро-ду, ко-ло мли-на, ко - ло

бро-ду два го-лу-би пи - ли во-ду.

2. Вони пили, вуркотіли, (2)
Ізнялися, полетіли.
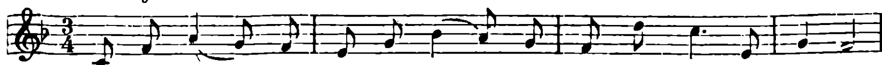
3. Ізнялися, полинули, (2)
Крилечками стрепенули.

4. Крилечками стрепенули, (2)
Про кохання спом'янули.

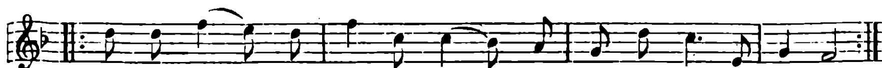
5. Тому горе, що кохає, — (2)
З стремен ніжок не виймає!

59. ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

Allegretto

1. Лу-гом і - ду ко-ня ве - ду, роз-ви-вай-ся лу-же!

Сва-тай ме-не, ко-за-чень-ку, люб-лю те-бе ду-же!

2. Ой, хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала, (2)
Що ти залицявся!"

3. „Ой, коли б ти дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за ручельку, (2)
Повів до батенька!"

4. „Ой, коли б я козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе (2)
Й на твого батенька!

5. Ой, коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого, (2)
Й за харч не схотіла!"

6. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженьці (2)
Яра рута зійшла!"

7. „Ой, коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені (2)
Кукіль уродився!"

8. Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде, — (2)
Ще ж ти молоденька!

9. Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті (2)
Над чортами старший!
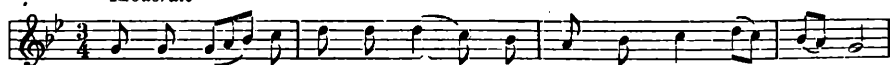
10. Край битої доріженьки
Яра рута зійшла...
Молодая дівчинонька (2)
Та вже й заміж вийшла.

11. А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Козак старий, як собака, (2)
По вулицях ходить.

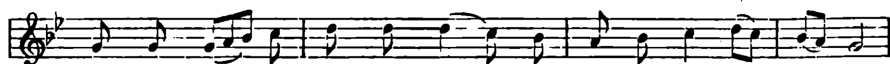
12. Ой, у млині на камені
Кукіль не вродився...
Старий козак, як собака, (2)
Й досі не женився!

60. ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА
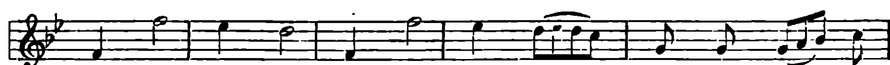
Moderato

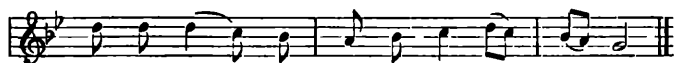
1. Те-че річ-ка не-ве-лич - ка з виш-не-во-го са-ду...

кли-че ко-зак дів-чи-нонь - ку со-бі на по - ра - ду.

Гей, гей, гей, гей, гей, гей, гей, гей! Кли - че ко-зак

дів-чи - нонь-ку со-бі на по - ра-ду.

2. „Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?"

3. „Ой, я тебе, козаченьку,
І раджу й не раджу:
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу!"

4. „Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою:
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
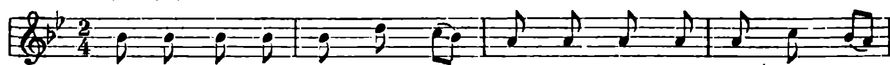
5. Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!"

6. „Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!"

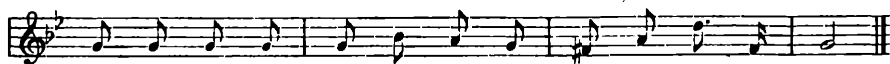
7. Ой, у млині на камені
Пшениченька зійшла...
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.

61. ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Moderato
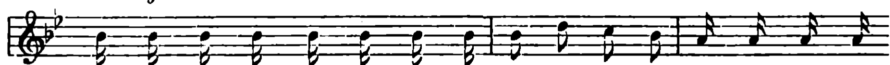

1. Ї-хав ко-зак за Ду-най сказав: „Дів-чи-но, прощай!

Ти, ко-ни-ку во-ро-нень-кий, не-си та гу-ляй!"
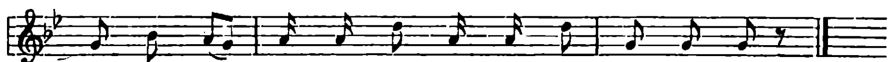
Allegretto

Лучше булоб, лучше булоб не хо-ди-ти, лучше бу-лоб

лучше булоб не лю-би-ти, лучше булоб, лучше бу-лоб,

та й не знать, як те-пер, як те-пер за-бу-вать.

2. Вийшла, ручки заломивши
І тяженько заплакавши:
„Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!"
Приспів...

3. „Білих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай, —
Мене з війни із славою
К собі ожидай!"
Приспів...
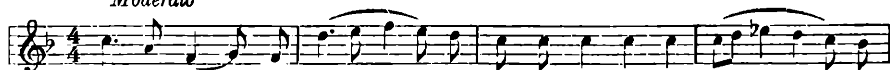
4. „Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!"
Приспів...

5. Постій, постій, козаче!
Твоя дівчина плаче,
Як ти ж її покидаєщ, —
Тільки подумай!
Приспів...

6. Свиснув козак на коня!
„Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три года!"
Приспів...

62. ОЙ, ТАМ ЗА ДУНАЄМ

Moderato

2. Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
На той бік гукає. (2)

3. „Подай, подай перевозу,
Та подай перевозу,
Я перевезуся! (2)

4. На свою Вкраїну,
Та на свою Вкраїну
Ще раз подивлюся. (2)

5. Не так на Вкраїну,
Та не так на Вкраїну,
Як на ту дівчину!"(2)
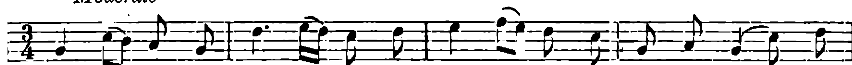
6. „По світлоньці ходжу,
Та по світлоньці ходжу,
Та й не находжуся. (2)
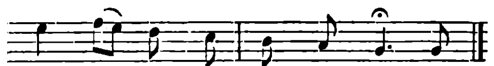
7. Кого вірно люблю,
Та кого вірно люблю,
То й не надивлюся. (2)

8. Кого ж ненавиджу,
Та кого ненавиджу,
З тим не розминуся!" (2)

63. ЗА РІЧКОЮ ЗА ДУНАЄМ

Moderato

2. Козаченько конем грає, (2)
Дівчиноньку підмовляє.

3. „Дайся, дівча, на підмову (2)
Козакові молодому!"

4. „Бодай козак щастя не мав, (2)
Що він з мене вінок ізняв!"

5. „Не я з тебе вінок ізняв, (2)
Зняла з тебе охотонька.

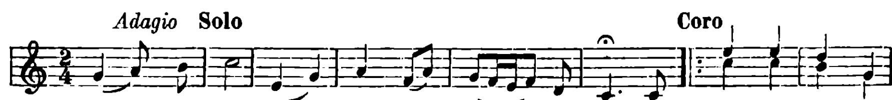
6. Зняла з тебе охотонька, (2)
Козацькая розмовонька!"

7. Дівча сина породила, (2)
Барвіночком обстелила.

8. „Не йдіть, дівки, по калину, (2)
Не збудіть мені дитину!

9. Не рвіть, дівки, барвіночку, (2)
Бо збудите дитиночку!"

64. ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

1. Ти-хо, ти - хо Ду-най во - ду не-се, А ще тихше
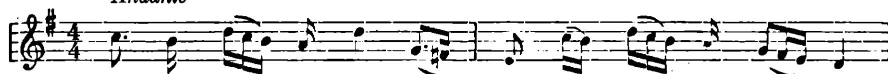

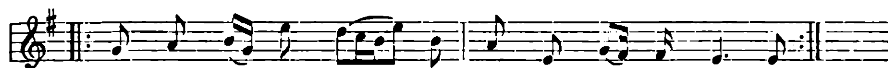
дів-ка ко - су че-ше.

2. Вона чеше, та й на Дунай несе:
„Пливи, косо, тихо за водою! (2)
3. Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою!" (2)
4. В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький. (2)
5. Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький. (2)
6. Сидить собі, на скрипочку грає,
Струна струні стиха промовляє. (2)
7. Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину. (2)
8. Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума молоду дівчину. (2)
9. А ізвівши, на коника сівши:
„Оставайся, слави набирайся! (2)
10. А я, молод, слави не боюся,
Вийду з села, зараз оженюся! (2)
11. Як захочу, то пришию квітку,
А ти, дівко, надівай намітку! (2)
12. Тепер же ти ні жінка, ні дівка,
Тепер же ти --- людська поговірка!" (2)

65. ОЙ, НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ

Andante

2. Не сам же я плачу, —
Плачуть карі очі,
Що нема спокою (2)
Ані вдень, ні вночі.

3. Сусіди близькії —
Вороги тяжкії:
Не дають ходити (2)
Дівчину любити.

4. Я ж буду ходити
І буду любити,
Ще й до себе візьму — (2)
Буду з нею жити!

5. Ой, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила, (2)
Де моя могила?

6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами (2)
Тихая розмова!
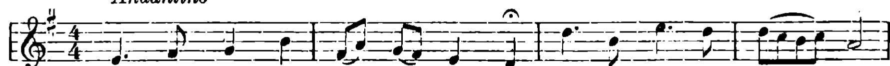
7. Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають люди, (2)
Що любились дуже!

8. Зійдеш на могилу —
Не труси землею,
Бо сама вважаєш, (2)
Як тяжко під нею!
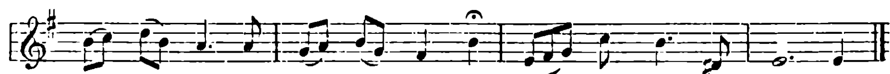
9. Ой, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько, (2)
Любились вірненько!

66. ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

Andantino

1. Ле-тить гал-ка че-рез бал-ку, лі-та-ю-чи, кря-че...

Мо-ло-да-я дів-чи-нонь-ка хо-дить га-єм, пла-че.

2. „Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону
(брать,
Ні на вечорниці.

3. Пусти ж мене, моя мати,
В ліски по горішки,
Чи не найду щастя-
(долі
Я собі хоч трішки!"

4. „Не пущу ж я, дитя моє,
В ліски по горішки,
Бо вже мені надоїли
Хлоп'ячі насмішки!"
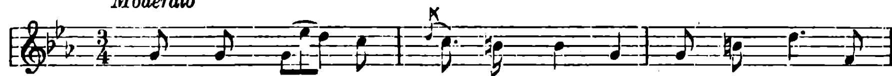
5. Вчора з вечора пізненько,
Як мати заснула,
Вийшла слухать соло-
(вейка,
Мов зроду не чула.

6. Вийшла, стала над річ-
(кою,
Та й дивиться в воду...
Тяжко, мати, важко, мати!
Нащо дала вроду!

7. Змалювала біле личко
І чорнії брови,
Та не дала мені мати,
Ні щастя, ні долі.

8. Було б тобі, моя мати,
Цих брів не давати,
Лучше б тобі, моя мати,
Щастя й долю дати!

67. ОЙ, НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНКУ

1. Ой, не свi-ти, мi-ся-чень-ку, не свi - ти нi-

ко - му, тiль-ки свi-ти ми-лень-ко - му як i - де до

до - му, як i - де до до - му!

2. Світи йому ранесенько,
Та й розганяй хмари,
А якже він іншу має,
То зайди за хмари! (2)
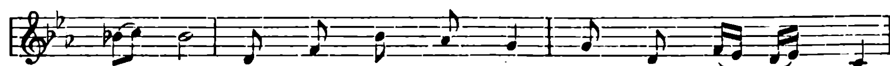
3. Світив місяць, світив ясний,
Та й зайшов за тіні;
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милий! (2)

68. ОЙ, ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЯСЕН МІСЯЦЮ
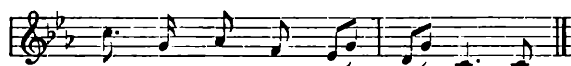
Andante

1. Ой, зій-ди, зій-ди, я-сен мі-ся-цю, як мли-но-ве-є

ко-ло! Ой, вий-ди, вий-ди, сер-це дів-чи-но,

та про-мов до ме-не сло-во.

2. „Ох, і рада б я
Та виходити
І з тобою говорити,
Так судять-гудять
Вражії люди,
Хотять же нас розлу-
(чити!
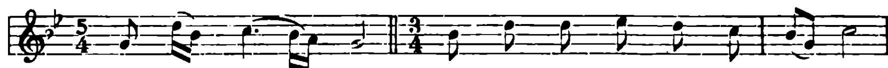
3. Ой, не бий, мати,
І не лай, мати,
Та не роби калі-
(ченьки,
Зав'яжи очі
Темної ночі
Та веди до річеньки!

4. А як приведеш
Та до річеньки, —
Розв'яжи карі очі:
Нехай гляну я
Та подивлюся,
З світом білим попро-
(щаюся!
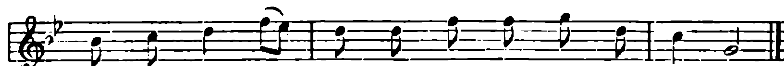
5. Ой, світе ясний,
Світе прекрасний,
Як на тобі тяжко жити,
Ой, іще тяжче
Молодесенькій,
Не наживщись, уми-
(рати!"

69. ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Andante

1. За-шу - мі - ла лі-щи-нонь-ка, за-шу - мі- ла

лі - щи-нонь-ка, за-пла - ка- ла дів-чи-нонь-ка.

2. Заплакала, затужила — (2)
Нема того, що любила.

3. Нема його і не буде — (2)
Розраяли злії люди.

4. Розраяли, розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.

5. А ми в парі ходить будем, (2)
Одно друге любить будем!

6. Крикнув старий на малого: (2)
„Сідлай коня вороного!

7. Та й поїдем в чисте поле — (2)
Там дівчина просо поле.

8. Просо поле, гречку в'яже, (2)
Козакові правду скаже!"

9. „Скажи, скажи, дівча, правду, (2)
Як не скажеш, — другу знайду!

10. Як не знайду я другої, ---
Піду в море утоплюся
Або в камінь розіб'юся!"
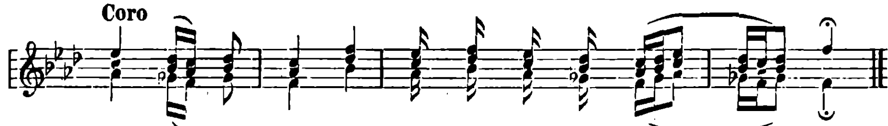
11. „Скажу, скажу, щиру правду: (2)
Вірно люблю, ще й кохаю!

12. Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу, то вмираю!"

70. ГЕЙ, У ЛІСІ, В ЛІСІ

1. Гей, у лі-сі, в лі - сі сто-ять два ду-боч - ки,

Гей, схи-ли-ли-ся вер-хи до ку - поч - ки.

2. Схилились, схилились
Верхи до купочки,
Гей, там сиділи
Аж два голубочки.

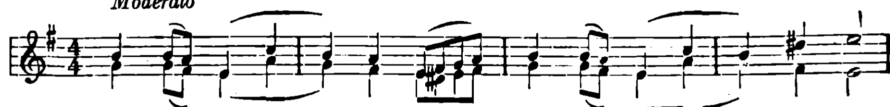
3. Сиділи, сиділи,
Знялись — полетіли,
Гей, в чистім полі
На роздоллі сіли.
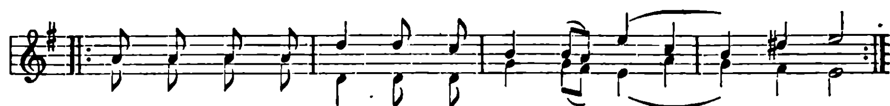
4. Сіли ж вони, сіли
Та й забуркотіли:
„Гей, горе ж тому
Та й нежонатому!

5. А ще гірше тому,
А хто кого любить!
Гей, любить козак
Молоду дівчину.

6. Любить її, любить, —
Не може узяти,
Гей, любить, любить, —
Не може узяти!"

71. ОЙ, ГИЛЯ, ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ

2. Ой, не спав, не спав,
Не буду й спати!
Дай же мені, дівчино. (2)
Повечеряти!

3. „Я ж не топила,
Я ж не варила!"
На білу постілоньку (2)
Спати кладовила.

4. „Ой, Боже, Боже,
Який я удавсь!
Брів я через річеньку, (2)
Та й не вмивався!

5. Я ж не вмивався,
Я не втирався!
Чим я тобі, дівчино, (2)
Ще й сподобався?"

72. ЧЕРВОНАЯ, ОЙ, ТА КАЛИНОНЬКА

Andante Coro

1. Чер-во - на - я, ой, та ка-ли - нонь - ка

Solo Duo

На яр по - да - ла - ся 2. На яр по - да-

Coro

ла - ся Мо-ло - да - я, ой, та дів-чи-

нонь - ка в ко-за - ка вда - ла- ся.

3. В козака вдалася...
Які очі, ой, та які брови,
Така й головонька.

4. Така й головонька...
Як зійдуться вони до ку-
(поньки, —
Любая розмова.

5. Любая розмова...
Пішла наша любая роз-
(мова
Крутими ярами.

6. Крутими ярами...
Зостається молода дівчина
З чорними бровами.

7. З чорними бровами...
„Бодай же ти, степова мо-
(могило,
Запала ярами!

8. Запала ярами...
Через тебе, степово мо-
(гило,
Вечерю втеряла!

9. Вечерю втеряла...
Ой, учора втеряла ве-
(черю,
Втеряю й тепера.

10. Втеряю й тепера...
Чогось моя вірна жени-
(шина
Смутна, невесела.

11. Смутна, невесела...
Хоч весела, а хоч не-
(весела,
Говори зо мною!

12. Говори зо мною!..
Як не будеш зо мною
(говорити,
Умру за тобою!

13. Умру за тобою!..
Через гору, гору кам'я-
(ную,
Орел воду носить.

14. Орел воду носить...
Ой, там козак, козак
(молоденький
В лузі траву косить.

15. В лузі траву косить...
Ой, там його та ненька
(старенька
Вечерю приносить.

16. Вечерю приносить...
„Ой, вечеряй, ой, ти,
(стара мати,
Коли наварила!

17. Коли наварила...
Бо вже ж мені, парню
(молодому,
Вечеря не мила.

18. Вечеря не мила...
Бо вже ж мені, парню
(молодому.
Дівка наробила!
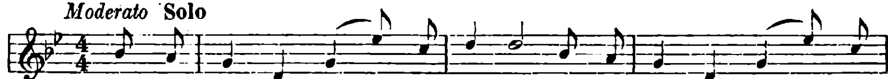
19. Дівка наробила...
Брала воду з каламутно-
(го броду,
Коня напувала.

20. Коня напувала...
Брала пісок іспід білих
ніжок,
Парня чарувала.
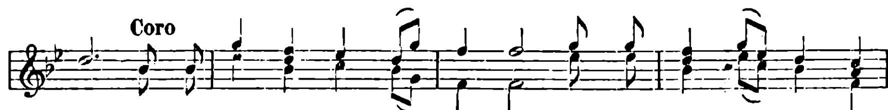
21. Парня чарувала...
Чаруй, чаруй, молода
(дівчино,
Коли довелося!

22. Коли довелося...
Бо вже ж мені, парню
(молодому,
На горе пішлося!"
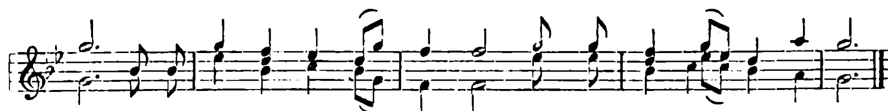
73. РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

1. Роз-пря-гайте, хлоп - ці ко-ні та ля-гайте спо - чи-

вать, а я пі- ду в сад зе-лений, в сад крини-ченьку ко-

пать, а я піду в сад зе-лений, в сад криниченьку копать.

2. Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонка (2)
Рано-вранці по воду?

3. Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько (2)
Веде коня напувать.

4. Просив, просив відеречка, —
Бона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень, (2)
Вона його не взяла.
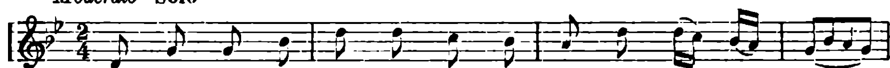
5. Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора із вечора (2)
Із другою говорив.

6. Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса, (2)
В косі стрічка голуба.

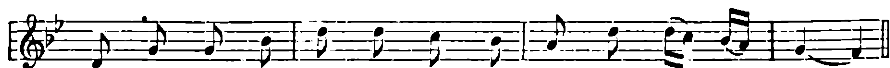
7. Запрягайте хлопці коні,
Годі далі спочивать!
Гей поїдем в степ широкий
Слави, волі добувать!

74. КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Moderato **Solo**

1. Ко-пав, ко-пав кри-ничень-ку не-ді-лень-ку- дві...
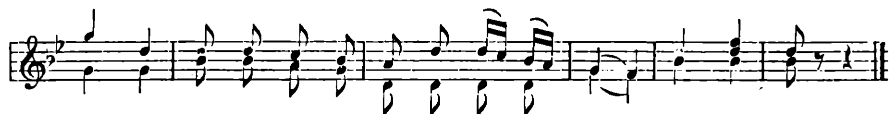

лю-бив ко-зак дів-чи-нонь-ку лю-дям не со - бі!

Coro

Ой, жаль, жаль ме - ні бу - де візь-муть ї - ї лю-ди!

Візь-муть ї - ї лю-ди мо-я не бу - де! Ой, жаль, жаль!

2. А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.
Приспів...
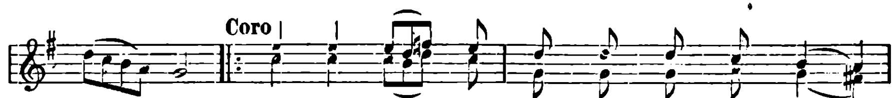
3. Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!
Приспів...

75. ОЙ, ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ
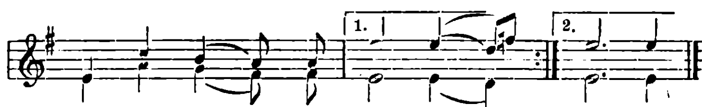
Moderato **Solo**

1. Ой, хме-люж мій хме - лю, хме-лю зе - ле-

нень-кий, деж ти хме- лю, зи - му зи - му - вав,

щой не роз - ви-вав - ся? вав-ся?

2. „Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на ка-
лині, (2)
Та й не розвивався!..."

3. „Ой, сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку но-
(чував, (2)
Що й не роззувався?"

4. „Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдо-
(виці, (2)
Що сватати буду!"
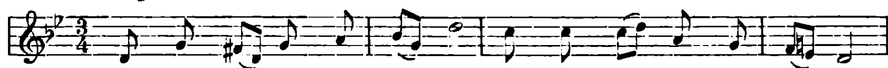
5. „Ой, сину ж мій сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удо-
(виці, (2)
Бо щастя не буде!

6. Бо вдовине серце,
Як осіннє сонце, —
Воно світить, світить та
(не гріє, (2)
Все холодом віє.

7. А дівоче серце,
Як весняне сонце, —
Ой, хоч воно та й хмар-
(несеньке, (2)
А все теплесеньке!"

76. ОЙ, У ПОЛІ ОЗЕРЦЕ

Andante

1. Ой, у по-лі о-зер-це, там пла-ва-ло ві-дер-це

сос-но-ві клеп-ки, а ду-бо-ве ден-це

не цу-рай-мо-ся, серце.

2. Не раз, не два із журбою
Та стояв я під вербою...
„Вийди, дівчино, вийди, рибчино, (2)
Поговоримо з тобою!"

3. „Ой, рада б я виходити
І з тобою говорити,
Так лежить нелюб на правій руці, (2)
Так боюся розбудити!

4. Ти, козаче молоденький,
В тебе коник вороненький:
Сідлай коня та їдь з двора, (2)
Бо ти не мій, я не твоя!"
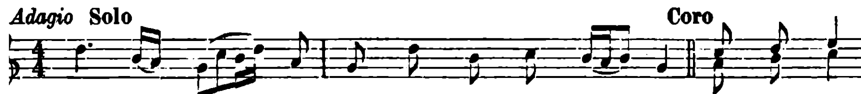
5. Козак коника сідлає,
З кониченьком розмовляє:
„Біжи, мій коню, біжи, вороненький, (2)
Аж до тихого Дунаю!

6. А я піду, а я піду
В темний луг по калину,
Чи не побачу, а чи не зустрічу (2)
Свою вірную дівчину!"
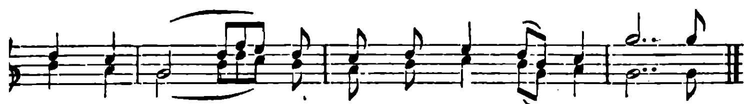
7. Моя вірная дівчина
В темнім лузі заблудила,
Тільки слідочок спід білих ніжечок, (2)
Де милая походила.

8. Ой, і зірву ж я листочок,
Та й прикрию той слідочок,
Щоб не засипав та щоб не завіяв (2)
Буйний вітер пісочок!

77. КОТИЛАСЯ ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

1. Ко - ти - ла - ся яс - на зо - ря з не-ба, тай у - па-

ла до до - лу, тай у - па - ла до до - лу.

2. Журилася молода дівчина
Та своєю бідою. (2)

3. „Ой, хто ж мене, молоду дівчину,
Та заведе додому?" (2)

4. Обізвався козак молоденький
Та й на воронім коню. (2)

5. „Гуляй, гуляй, молода дівчино,
Я заведу додому!" (2)

6. „Веди, веди, молодий козаче,
Та веди, не барися! (2)

7. Бо за мною, та молодою,
Увесь рід зажурився. (2)

8. Не так весь рід, та не так весь рід,
А як батько та мати. (2)

9. Хотять мене, молоду дівчину,
Та й за іншого дати!"(2)

78. НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

Lento Solo Duo Coro

1. На го-ро-ді вер-ба ряс - на на го-ро-ді вер-ба ряс-на там сто-я-ла дів-ка крас-на.

2. Хорошая та вродлива, (2)
Її доля нещаслива.

3. Її доля нещаслива — (2)
Нема того, що любила.

4. Нема його, та й не буде — (2)
Розраяли вражі люди.

5. Розраяли-розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.

6. А ми в парі ходить будем, (2)
Дружка дружку любить будем!

7. Та підемо у лісочок (2)
На жовтесенький пісочок.
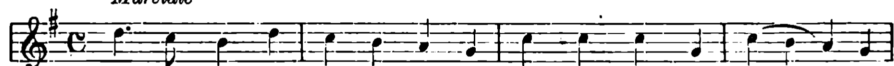
8. Там сядемо-оддишемо, (2)
Дрібні листи напишемо.

9. Дрібні листи напишемо (2)
Та до батька одішлемо.

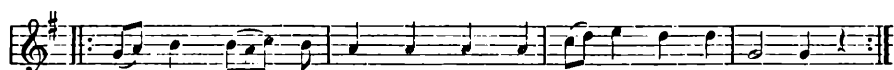
10. Нехай батько не турбує, (2)
Нам віночків не купує!

79. КОЛО МЛИНА ЯВОРИНА

Marciale

1. Ко-ло мли-на я-во-ри-на, за-цви-ла ка - ли - на,

на-вчи - ла - ся в са-ду спа-ти мо-ло-да дів-чи-на.

2. Навчилася в саду спати поміж яворами,
Бо хотіла розмовляти з нами козаками.

3. „Пусти мене, моя мати, в садок погуляти,
Як запіють перші півні, йду додому спати".

4. Піють півні, піють другі, а курка кокоче,
Кличе мати вечеряти, а дочка не хоче.

5. „Вечеряй ти, моя мати, щось там наварила,
Бо вже мені молоденькій вечеря не мила".

6. Коня ведуть, тіло несуть, кінь головку клонить,
За ним, за ним дівчинонька білі ручки ломить.
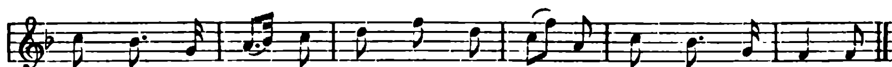
7. Коня ведуть, тіло несуть, кінь копитом креше,
За ним, за ним дівчинонька русу косу чеше.

80. СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Andante

1. Сон-це низень-ко ве-чір бли-зенько вий-ди до ме-не

мо - є сер-день-ко вий-ди до ме-не мо - є сер-день-ко.

2. Ой, вийди, вийди та не барися,
Моє серденько розвеселиться. (2)
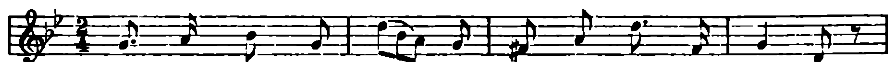
3. Ой, вийди, вийди, не бійсь морозу,
Я твої ніжки в шапочку вложу. (2)

4. Через річеньку, через болото,
Подай рученьку, моє золото. (2)
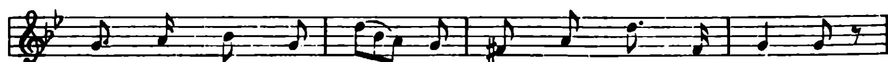
5. Через річеньку, через биструю,
Подай рученьку, хай поцілую. (2)

81. ОЙ, НЕ ХОДИ ГРИЦЮ

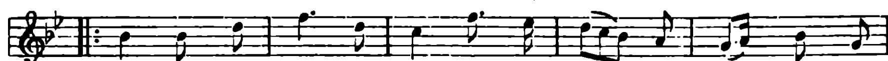
Andante

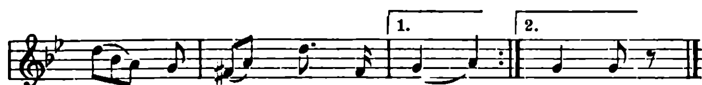
1. Ой, не хо - ди Гри-цю та на ве-чер-ни - ці,

бо на ве - чер - ни-цях дів - ки ча - рі-вни-ці,

ко-тра дів-чи-на чор-но-бри-ва - я та ча-рів-

ни - ця спра-вед-ли - вая ва - я.

2. У неділю рано зілля копала,
А в понеділок переполоскала.
Прийшов вівторок — зілля зірвала, (2)
А в середу Гриця отруїла.
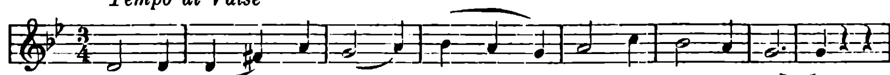
3. Прийшов четвер — та вже Гриць помер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця,
А в суботу рано мати дочку била, (2)
„Нащо ти, дочко, Гриця отруїла?"

4. Ой, мати жаль ваги не має,
Нехай же Гриць разом та двох не кохає!
Нехай він не буде ні їй, ні мені, (2)
Нехай достаненься він сирій землі!

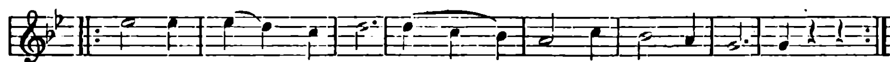
5. Оце тобі Грицю, я так і зробила,
Що через тебе мене мати била!
Оце ж тобі, Грицю, за теє заплата — (2)
Із чотирьох дощок дубовая хата.

82. ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Tempo di Valse

1. Взяв-би я бан - ду - ру. настроїв, за-грав, —
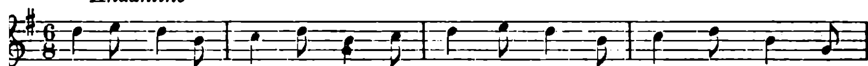

що-би го - лос пі - сні до не-бес лу - нав.

2. Кажуть мені люди, щож я учинив,
На що я дівчину вірно полюбив! (2)

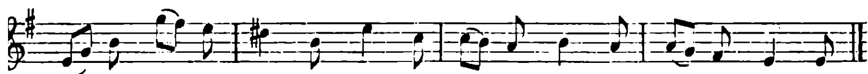
3. А все через очі, як би я їх мав,
Через тії очі, бандуристом став. (2)

83. ОЙ НА ГОРІ СНІГ БІЛЕНЬКИЙ

Andantino

1. Ой на го-рі сніг біленький десь по-ї-хав мій ми-ленький,

десь по - ї-хав тай не ма-є серце ж мо-є за-ми-ра-е.

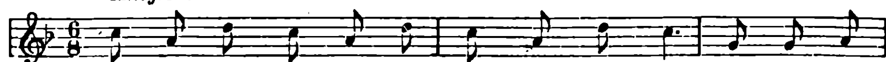
2. Поки тебе не любила
Спокійніше трохи жила,
А тепер я той день плачу,
Коли тебе не побачу.

3. Баламуте вийди з хати:
Хочеш мене закохати,
Закохати та й забути,
Всі ви хлопці баламути!
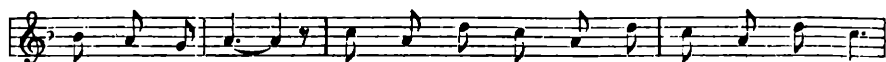
4. Ой, ви хлопці-баламути,
Баламути всього світа
Баламути всього світа,
Баламутять наші літа.

84. ЧОВНИК ХИТАЄТЬСЯ СЕРЕД ВОДИ

Allegretto
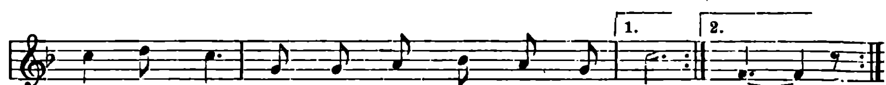

1. Чов-ник хи-та-єть-ся се-ред во-ди, пле-ще об

хви-лю ве-сло, В мі-сяч-нім сяй-ві бі-лі-ють са-ди,

мрі-є зда-ле-ка се-ло — Лю-ба дів-чи-но, прий-

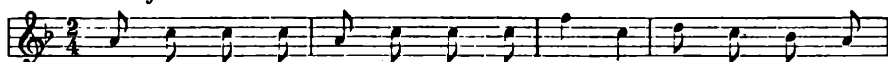
ди, прий-ди, за-бу-дем ден-не-є зло. зло.
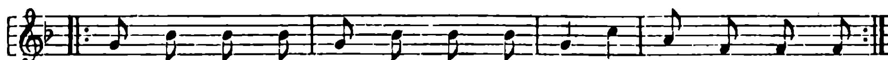
2. Човник хитається серед води, тільки одні комиші,
З вітром жартуючи на всі лади, ворушать тишу ночі.
Люба дівчино, прийди, прийди, дати розраду душі.

ЖАРТІВЛИВІ

85. ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

Allegretto

2. Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті дівки сидять (2)
З кіньми та з волами.

3. „Чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко (2)
Сивим конем їхав?"

4. „Ой, хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася:
Темна нічка-петрівочка, — (2)
Вийти боялася!"

5. „Ой, не бійся, дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я хлопець молоденький, (2)
Не зрадив нікого!"

6. „Ой, не хоче твоя мати
Мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую (2)
Невістку шуками!"
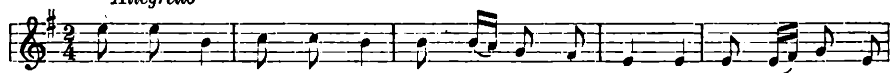
7. „Нащо мені на подвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті (2)
Любої розмови!"

8. Ой, десь гуде, ой, десь грає,
Скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні (2)
Весілля справляє.
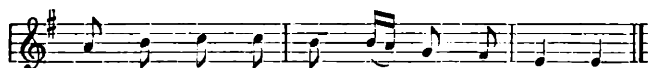
9. Нехай знають, нехай знають,
Де музики грають,
Нехай знають, нехай знають, (2)
Як бідні гуляють!

86. ОЙ, ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

Allegretto

1. Ой, ти знав, на-що брав мі-щаночку з мі-ста я не ї - ла

йне ї - сти-му гре-ча-но-го тіс-та.

2. Ой, ти знав, нащо брав
Мене невеличку!
Мене мати годувала,
Як перепеличку!
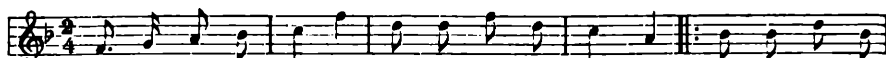
3. Ой, ти знав, нащо брав—
Мене недорослу!
Мене мати годувала,
Як свиню поросну!

4. Ой, ти знав, нащо брав —
Я не вмію жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати!

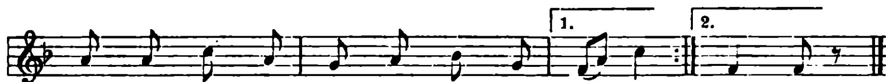
5. Ой, ти знав, нащо брав —
Не вмію й косити:
Як не стане свого хліба,
Будемо просити!

87. ОЙ, ПІД ГАЄМ, ГАЄМ

Vivo

1. Ой, під га-єм, га-єм, га-єм зе-ле-нень-ким, там о-ра-ла

дів-чи-нонь-ка во-ли-ком си-вень-ким. вень-ким.

2. Орала, орала, не вміла гукати,
Тай наняла козаченька на бандурці грати.

3. Козаченько грає, бровами моргає,
Вража ж його мати знає, нащо він моргає!

4. Чи на мої воли, гей, чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови.
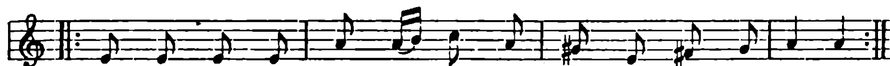
5. Воли та корови усі поздихають,
Біле личко, чорні брови, повік не злиняють.

88. ЗАДУМАЛА ВРАЖА БАБА

Allegretto

1. За-ду-ма-ла вра-жа ба-ба та й за-ба-га-ті-ти:

під-си-па-ла ку-рі-поч-ку, щоб ви-ве-ла ді-ти.

2. Як далося вражій бабі
На біду, на горе:
Висиділа куріпочка (2)
Усіх тільки троє.

3. Як погнала стара баба
Куріпочку пасти,
Сама сіла під тиноч-
(ком (2)
Куделицю прясти.
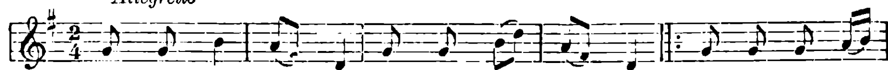
4. Наступає чорна хмара,
Дощик накрапає, —
Стара баба куріп'яток (2)
В хату заганяє.

5. Ще й до хати не догнала,
Як одно стоптала,
На другеє іспіткнулась, (2)
На третеє впала.
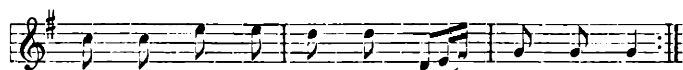
6. Як вернувся дід із лісу,
Став бабу питати:
„Що це наших, бабусень-
(ко, (2)
Курчат не видати?"

89. ОЙ, ПІД ВИШНЕЮ

Allegretto

1. Ой, під виш-не-ю, під че-реш-не-ю сто-яв ста-рий

з мо-ло-до-ю, як із я - го-до-ю.

2. І просилася,
І молилася:
„Пусти мене, старий діду, (2)
На вулицю погулять!"

3. „Ой, і сам не піду,
І тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького, (2)
Покинути хочеш!

4. Куплю тобі хатку,
Іще сіножатку,
І ставок, і млинок, (2)
І вишневенький садок!"

5. „Ой, не хочу хатки,
І ні сіножатки,
Ні ставка, ні млинка, (2)
Ні вишневого садка!
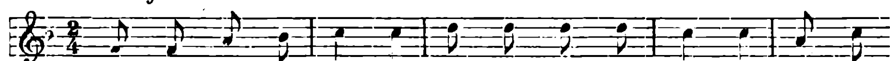
6. Ой, ти старий дідуга,
Ізогнувся, як дуга,
А я молоденька, (2)
Гуляти раденька!..

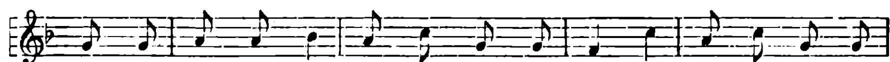
7. Ой, ізгиньте, пропадіте,
Всі старії кості,
Не сушіте, не крушіте (2)
Мої молодості!

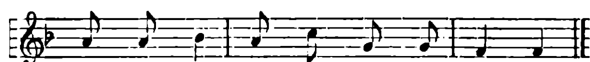
8. Ти в запічку „кахи-кахи",
Я з молодим „хіхі-хіхі",
Ой, ти все спиш, а я плачу, (2)
Тільки літа марно трачу!"

90. КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО, ЩОБ Я ОЖЕНИВСЯ

Allegro

2. А я козак добрий,
Та й не волочуся:
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодичка —
Там я і дві нічки.

3. Покіль не женився,
Потіль не журився
Ні ложкою, ні мискою, (2)
Ні третьою колискою.
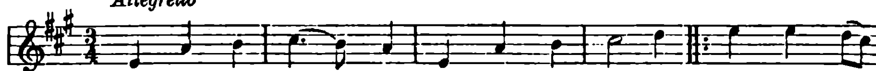
4. А як оженився,
Так і зажурився
І ложкою, і мискою, (2)
Ще й третьою колискою.

5. Як прийшов у хату, —
Одно каже „тату!"
Одно каже „тату!"
Друге каже „папи!"
Жінка каже: „бери шапку,
Тікай к чорту з хати!
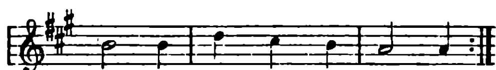
6. Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молоденька, (2)
Піду погуляти!"

91. ОЙ, ПИЛА, ПИЛА

Allegretto

1. Ой, пи-ла, пи - ла, чеп-ця згу-би-ла, прий-шла до

до-му, ще му-жа би-ла.

2. „Ой, іди, мужу,
Хата від хати,
Хата від хати (2)
Чепця шукати!"

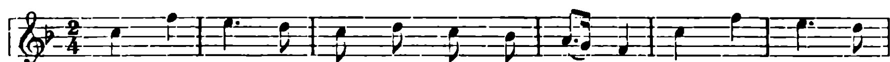
3. Ой, пішов милий
Хата від хати,
Не знайшов чепця, (2)
Не йде до хати.

4. Ой, пішов же він
Та й у корчомку:
„День добрий, люди, (2
Дайте помочі!
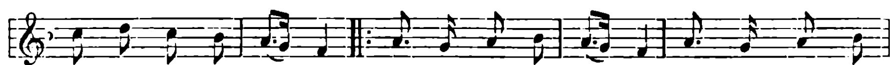
5. На мир вам буде
Кварта горілки,
Чи не знайшли (2)
Чепчика жінки?"

92. ОЙ, ПІДУ Я ДО МЛИНА
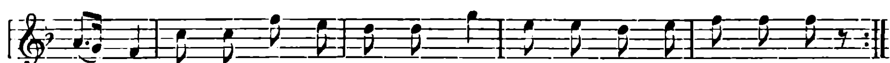
Moderato

1. Ой, пі - ду я до мли-на, до мли-на, а у мли - ні

но-ви-на, но-ви-на, Там то мамцю мельник там то мамцю
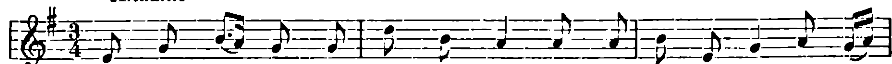

добрий, там то мамцю хороший, меле гречку без грошей.

2. Меле, меле, на кіш насипає,
Що насипле, мене пригортає.
Там то мамцю мельник і т. д.

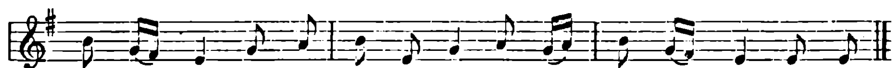
3. Меле, меле, меле, решетує,
Що обернесь, мене поцілує,
Там то мамцю мельник і т. д.

93. ВИШНІ, ЧЕРЕШНІ РОЗВИВАЮТЬСЯ

Andante

1. Виш-ні, че-реш-ні роз-ви-ва-ють-ся, си-нє о-зе-ро

роз-ли-ва-єть-ся, си-нє о-зе-ро роз-ли-ва-єть-ся.

2. Ясне сонечко усміхається,
Жито силоньки набирається. (2)

3. Через тин вишня похилилася...
Кума з кумою посварилася. (2)
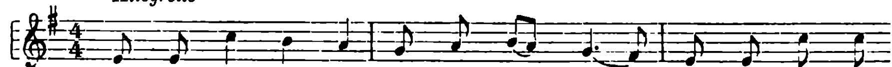
4. Жовте листячко осипається...
Кума з кумою вже й не знається. (2)

5. Тобі яблучко, мені грушечка, —
Не сварімося, моя душечко! (2)

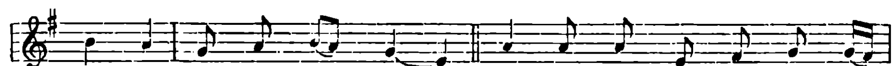
6. Тобі яблучко, мені зернятко, —
Не сварімося, кумо-серденько! (2)

94. ОЙ, У СТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК
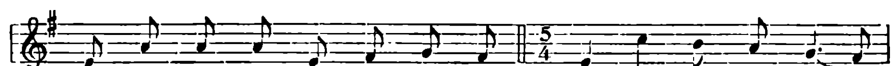
Allegretto

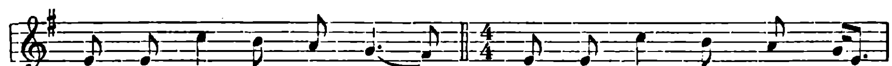
1. Ой, у-ста-ну я в по-не-ді - лок, чи не на-пря-

ду я хоч по-чи - нок? Ой, пря-ла чи не пря-ла,

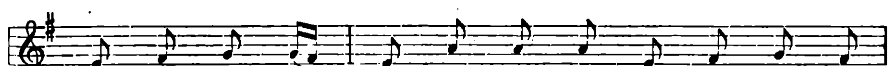
прос-тіть, лю-ди, що збре-ха-ла! І кло-чя ку-рить,

і го-лов-ка бо - лить, і до корч-ми кор-тить...

Ой, там ку-ми п'ють, Ой, там ку-ми ждуть. та все во-ни

ви-пи-ва-ють, та все ме-не спо-ми-на-ють:

„Що за но-ви - на, що ку-ми не-ма?"

2. Ой, устану я у вівторок,
Чи не напряду я пасмів сорок?
Приспів...
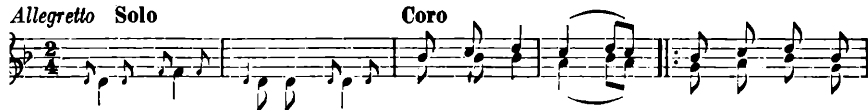
3. Ой, устану я у середу.
Чи не наптяду я попереду?
Приспів...

4. Ой, устану я у четвер,
Чи не напряду я хоч тепер?
Приспів...
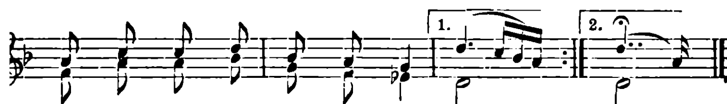
5. Ой, устану я у п'ятницю,
Чи не напряду я хоч чисницю?
Приспів...

6. Ой, устану я у суботу,
Чи не попряду я всю роботу?
Приспів...

95. ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

1. Ой, що ж то за шум у-чи-нив-ся, що ко-ма-рик

та й на му-сі о-же-нив-ся! -ся!

Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити-прясти (2)
Чоловічку.

Що не вміє шити-прясти
Ні варити,
Що не вміє з комариком (2)
Добре жити.

Полетів же комар
В чисте поле,
В чистеє поле, (2)
В зелену діброву.

Ой, сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки (2)
По листочку.

6. Де взялася
Шура-бура,
Вона ж того комарика (2)
З дуба здула.

7. Ой, упав же комар
На помості,
Потрощив, поломив (2)
Ребра й кості.

8. Прилетіла муха
Жалкувати:
„Ой, де ж тебе, комарику, (2)
Поховати?"

9. „Поховай ти мене
В чистім полі,
Та й висип мені (2)
Високу могилу!
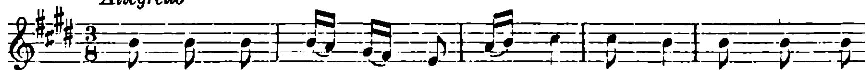
10. Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили (2)
Чудуватись!

11. Ой, що ж то лежить
За покойник?
Ой, чи цар, чи гетьман, (2
Чи полковник?

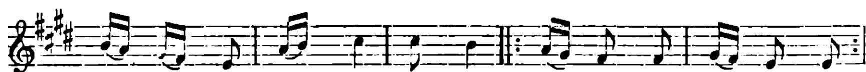
12. І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи (2)
Полюбовник!"

96. ЖЕНЧИЧОК-БРЕНЧИЧОК
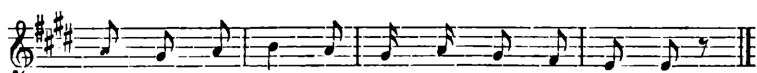
Allegretto

1. Жен-чи-чок брен-чи-чок ви-лі - та - є, ви - со - ко

ні-жень-ку пі - дій- ма - є. Як би то на-би - то,
ні-жень-ку про-би- то,

в зе-ле-нім лу - гу бе - ри со - бі дру- гу.

2. Ой, до схід сонечка женчик схопивсь,
Росою чистою бренчик умивсь...
Приспів...

3. Зелене житечко в полі він жав,
З ранку до вечора не спочивав...
Приспів...

4. Ой, по ланочку він весь день ходив,
Грудою гострою ніжку набив...
Приспів...
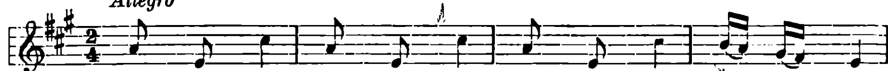
5. Хоч стерня колеться, ніжка болить,
Спати не хочеться, гулять кортить.
Приспів...

6. Любий мій женчику, візьми мене,
Ніжка загоїться, біль той пройде!
Приспів...
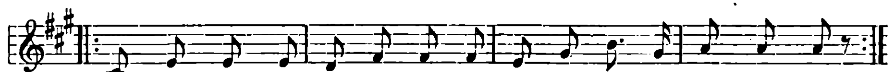
7. Женчику-бренчику, забуть за ніженьку,
Візьми дівчину, вибирай дружину!
Приспів...

97. І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

Allegro

1. І шу-мить, і гу - де, дрі-бен до - щик і - де...

А хто ме- не, мо-ло-ду-ю, та до до-му про-ве-де?

2. Обізвався козак
У зеленім саду:
„Гуляй, гуляй, дівчинонь-
(ко, (2)
Я додому проведу!"

3. „Ой, прошу ж я тебе,
Не веди ж ти мене,
Бо сердиту матір маю, (2)
Буде бити мене.
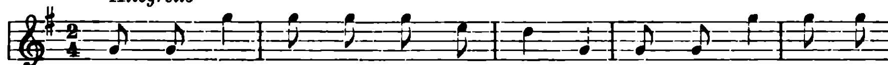
4. Ой, ти, ненько моя,
А я ж донька твоя,
Тоді, було бити-вчити, (2)
Як маленька була.

5. А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,
Ні старого, ні мало-
(го (2)
Козаченька молодого.

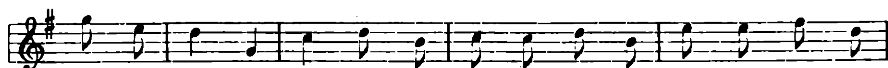
6. Щоб у полі орав,
І у домі дбав,
Ой, а мене ж, молодую, (2)
Та хазяйкою звав!"

98. ПО ОПЕНЬКИ ХОДИЛА

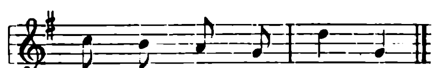
Allegretto

1. По о-пень-ки хо-ди-ла. Цить-те! Ко-зу-беньку згу-

би-ла. Цить-те! Ой, цитьте та мов-чі-те, та ні-ко-му

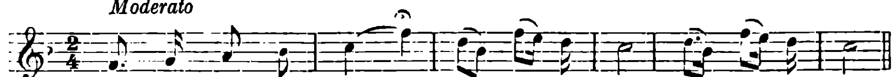
не ка-жі-те, Цить-те!

2. Запорожець ішов... Цитьте!
Козубеньку знайшов... Цитьте!
Приспів...

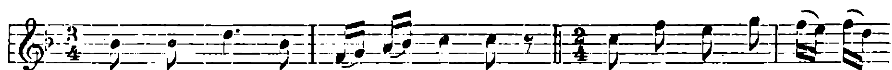
3. Запорожцю, вражий сину... Цитьте!
Верни ж мою запасчину... Цитьте!
Приспів...

99. ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

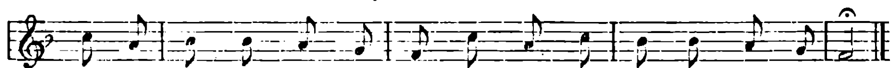
Moderato

1. Час до до-му, час, час і по-ра! час і по-ра!

Бу-де ме-не ма-ти би-ти, та ні-ко-му бо-ро-

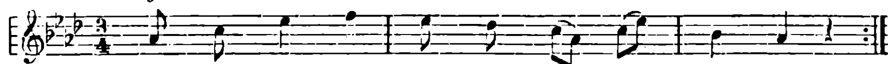
ни-ти, час до до-му, час, час, час, час, час до дому, час!

2. Додому іду,
Як риба пливу, (2)
А за мною, молодою,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.
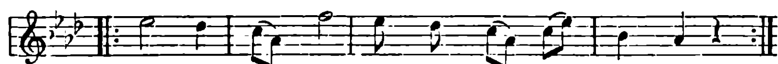
3. Комарі гудуть,
Спати не дають, (2)
Ой, уткну я головоньку
У ячмінну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!

100. ОЙ, ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ, РАЗ

Allegretto

1. Ой, і - шов я ву - ли - це - ю раз, раз.
не ба - чив я Ма - ру - сень - ки в об - раз

не ба - чив я Ма-ру-сень-ки в об-раз.

2. Ой, ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (3)

3. Ой, ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. (3)

4. Ой, вернуся залату шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (3)
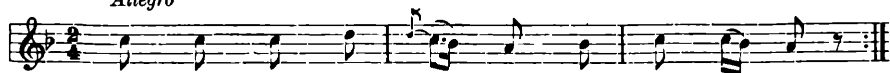
5. Підійду я під віконце — стукну,
Підійду я під другеє — грюкну. (3)
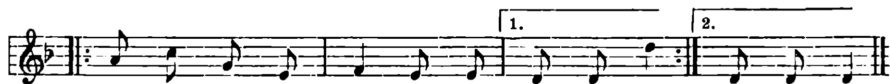
6. „Ой, не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої пошукай! (3)

5. Ой, дай, мамо, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі!" (2)

101. ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРІЖКОМ

Allegro

2. „Іди, іди, качуре, додому, (2)
Продам тебе жидові рудому!" (2)

3. За три копи качура продала, (2)
А за копу дударика найняла. (2)

4. „Заграй мені, дударику, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду! (2)

5. Коли б тобі горенько та печаль, (2)
То б ти вийшов на вулицю та й кричав! (2)

6. А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой, хто ж тобі ці кучері звиває? (2)

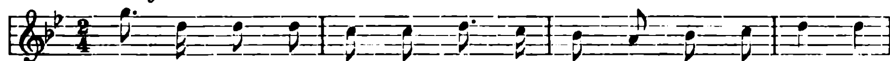
7. „Була в мене дівчина Оляна, (2)
Вона ж мені ці кучері звивала! (2)

8. Була в мене дівчина Орися, (2)
Тоді в мене ці кучері вилися! (2)

9. Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона в мене ці кучері порвала!" (2)

102. ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

Allegretto

1. Од-на го-ра ви-со-ка-я, а дру-га-я низь-ка...

Од-на ми-ла да-ле-ка-я, а дру-га-я близь-ка.
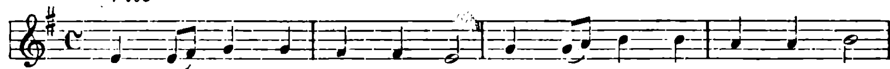
2. У цієї близенької
Воли та корови,
А в тієї далекої
Та чорнії брови.

3. У цієї близенької
Воли поздихають,
А в тієї далекої
Брівки не злиняють.
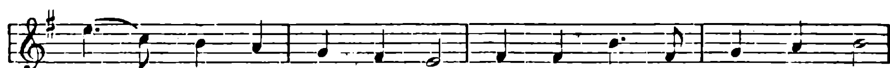
4. У цієї близенької
Рушник на кілочку,
А в тієї далекої
Брови на шнурочку.

5. Ой, я цюю близенькую
Людям подарую,
А до тої далекої
Пішки помандрую!
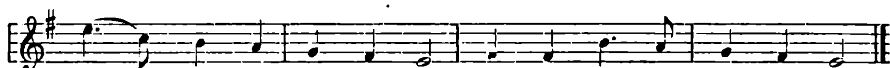
103. А Я ЛЮБЛЮ ПЕТРУСЯ

1. А я люблю Петруся, та сказати боюся:

Ой, лихо не Петрусь, біле личко, чорний вус.

Ой, лихо не Петрусь, біле личко чорний вус.

2. Била мене матуся,
Що я люблю Петруся;
Ой, лихо, не Петрусь, (2)
Біле личко, чорний вус.

3. Хоч ти мати мене бий,
Таки буде Петрусь мій;
Ой, лихо не Петрусь, (2)
Біле личко, чорний вус.

4. Як не виджу Петруся,
То від вітру валюся;
Ой, лихо не Петрусь, (2)
Біле личко, чорний вус.

5. Як побачу Петруся,
Попід боки беруся;
Ой, лихо не Петрусь, (2)
Біле личко, чорний вус.

104. У СУСІДА ХАТА БІЛА

Allegretto

1. У су - сі - да ха - та бі - ла, у су - сі - да
жін - ка ми - ла, а у ме - не ні ха - тин - ки,
не - ма ща-стя, не - ма жін - ки, а у ме - не
ні ха - тин - ки, не - ма ща-стя, не - ма жін - ки.

2. Є у мене сусідонька —
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить, (2)
Бо боюсь туди ходить.

3. Сідлай, хлопче вороного,
А собі бери другого,
Та поїдем погуляєм, (2)
У сусіда побуваєм!

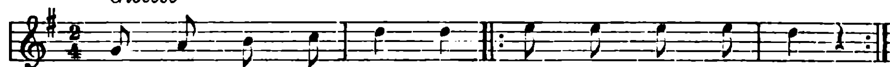
4. „Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,
Ой, яка ж ти гарнесенька, (2)
Як сніжечок білесенька!"

5. „Годі, годі жартувати,
Ось іде і стара мати."
„Ой, здорова будь, матусю, (2)
Я приїхав по Ганнусю!
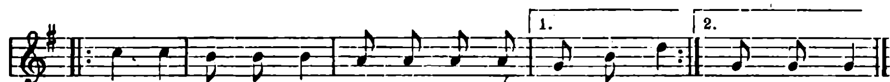
6. Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу буть тобі ріднею, (2)
Ти будь ненькою моєю!"

105. СІЯВ МУЖИК ПРОСО

Giocoso

1. Сі - яв му - жик про-со, жін-ка ка - же мак!

Ой, так, чи не так, не-хай буде з проса мак! з про-са мак!

2. Злапав мужик рибу, жінка каже: рак!
Ой, так, чи не так,
Нехай буде з риби рак!

3. Злапав мужик сойку, жінка каже: шпак!
Ой, так, чи не так,
Нехай буде з сойки шпак!

4. Купив мужик чіпець, жінка каже: сак!
Ой, так, чи не так,
Нехай буде з чіпця сак!
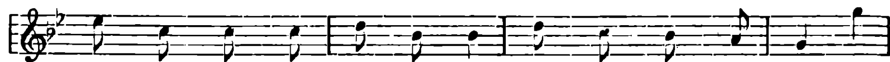
5. Купив мужик штани, жінка каже: фрак!
Ой, так, чи не так,
Нехай буде з штанів фрак!

106. ОЙ, ПОТАПЕ, ПОТАПЕ

Vivo

1. Ой, По-та-пе, По-та-пе, я-кий ти ле-да-що,

ве-дуть те-бе до па-на, сам не зна-єш за-що,

ве-дуть те-бе до па-на, сам не зна-єш за-що.

2. Тоді будеш знати, як будуть карати,
І на руки і на ноги диби накладати. (2)
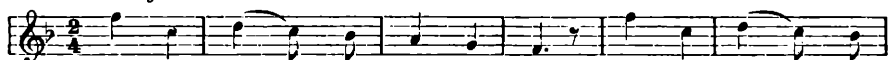
3. Ой на руки диби, на ноги дибиці,
Оце ж тобі, джигуне, гарні молодиці. (2)

4. На вулиці не була, конопельки терла,
Не бачила джигуна, трохи я не вмерла. (2)

5. Не бачила джигуна і журби чорт має,
Нехай же він волоцюга до двох не ходжає. (2)

107. ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА
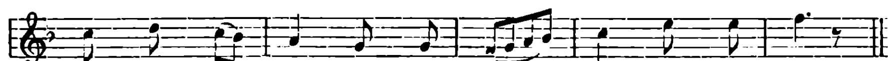
Allegretto

1. Дів-ка в сі - нях сто - я - ла, на ко - за - ка

мор - га - ла: „Ти, ко - за - че, хо - ди, ме - не вір-

но лю - би, сер - це мо - є, сер - це мо - є!"

2. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько ли-
хий, (2)
Серце моє,
Серце моє!"

3. „Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

4. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха, (2)
Серце моє,
Серце моє!"

5. „Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

6. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі, (2)
Серце моє,
Серце моє!"

7. „Я собакам угожу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

8. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі, (2)
Серце моє,
Серце моє!"
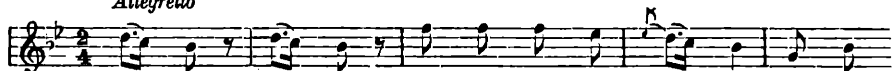
9. Я ж і кішкам угожу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

10. „Як до тебе ходити.
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі, (2)
Серце моє,
Серце моє!"

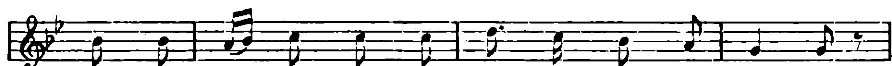
11. „Коли ж мишей боїшся,
На воротах повісся,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі пек!
Цур тобі пек!"

108. ДОЩИК, ДОЩИК
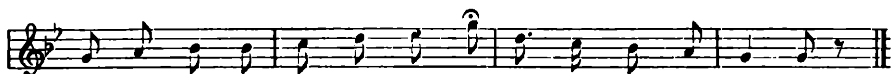
Allegretto

1. До-щик, до-щик кра-па-|є дріб-нень-ко... Я ж ду-

ма-ла, я ж ду-ма-ла за-по-ро-жець, нень-ко.

Я ж ду-ма-ла, я ж ду-ма-ла За-по-ро-жець, нень-ко!

2. Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила (2)
Стежку промітати.
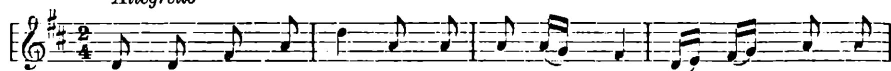
3. Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько, —
То ж то милий, то ж то любий, (2)
Дивітеся, нენько!

4. Дощик, дощик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, (2)
Аж ногами тупотить.

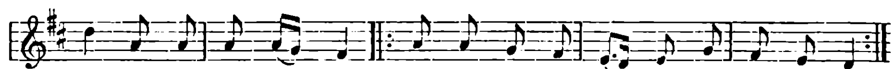
5. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне — серце в'яне (2)
І в його, і в мене!

109. ДОБРИЙ ВЕЧІР, ДІВЧИНО

Allegretto

1. До-брий ве-чір, дів-чи-но, ку-ди йдеш? До-брий ве-чір,

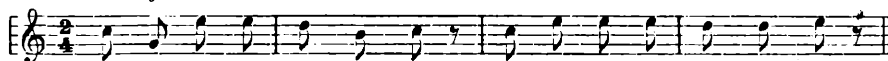

дівчино, куди йдеш? Скажи мені правдоньку, де живеш!

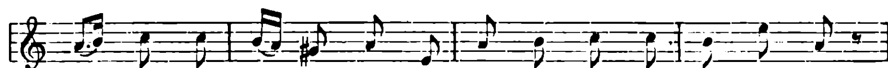
2. „Чи то ж би я розуму не мала, (2)
Щоб я тобі провдоньку сказала?" (2)
3. „Добрий вечір, дівчино, чия ти? (2)
Чи вийдеш ти на вулицю гуляти?" (2)
4. „Не питайся, козаченьку, чия я, (2)
Як вийдеш ти на вулицю, вийду й я!" (2)
5. „Дівчинонько-серденько, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш!" (2)
6. „Отам моя хатонька край води, (2)
З високого дерева, з лободи. (2)
7. Я ж до хати сінечки приплету (2)
З високого дерева, з черету!" (2)
8. „Тепер же я догадався, чия ти! (2)
Пусти ж мене, серденько, до хати!" (2)
9. „Шкода теє, голубе, затівать, (2)
Бо ти будеш ніченьку ночувать!" (2)
10. „Та я ж тебе, серденько, не зведу, (2)
Пожартую трішечки та й піду!" (2)
11. Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько надворі. (2)
12. „Ой, уставай, козаченьку, та тікай, (2)
Та на мене славоньки не пускай!" (2)

110. ОД КИЄВА ДО ЛУБЕНЬ

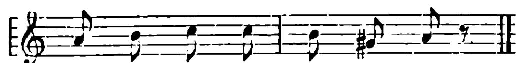
Allegretto

1. Од Ки-є-ва до Лу-бень на-сі-я-ла ко-но-пель!

Дам ли-ха за-ка-блу-кам, за-ка-блу-кам ли-ха дам,

до-ста-неть-ся й пе-ре-дам!

2. Од Києва до Хорола
Черевички попорола!
Приспів...

3. Од Києва до Прилуки
Та побила закаблуки!
Приспів...

4. А вже ж тії закаблуки
Набралися лиха-муки!
Приспів...

5. А мій батько-чоботар
Черевички полатав!
Приспів...

6. Посилає мене мати
На музики гуляти!
Приспів...

7. На музики збираюся,
В черевички вбуваюся!
Приспів...
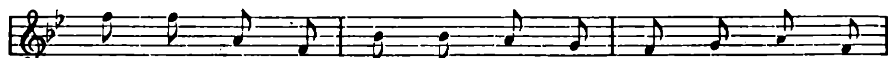
8. На музиках гуляла,
Черевички порвала!
Приспів...

111. ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА
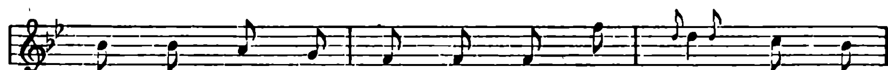
Allegretto
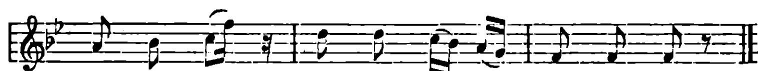

1. Чу - ма - роч-ка ря - бе - сень-ка, при-гор - та - юсь

зле - ге - сень-ка... О - той ме - не пе - че рі - же,

що не люб-лю, в ві - чі лі - зе, той ме - не

по-ри - ва, ко - го лю-блю, та й не-ма!

2. На тарілці два лини...
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прили-
(ни, (2)
До серденька пригорни!

3. Було в мене троє перснів,
Та всі й розкотились...
Було в мене три женихи, (2)
Та всі показались.

4. Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли, (2)
Щоб не волочився!

5. „Ой, не ходи по льоду,
Бо завалишся!..
Чи ти ж мене вірно лю-
(биш, (2)
Чи ти чванишся?"

6. „Як я тебе не люблю,
Скарай мене, Боже!
Буду тебе цілувати, (2)
Поки сон ізможе!"
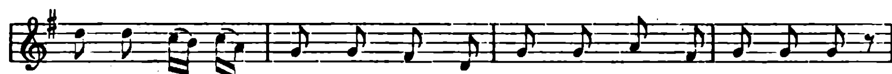
7. І націлувався,
І намилувався,
Як у саду соловейко (2)
Та й нащебетався.

112. ГРЕЧАНИКИ
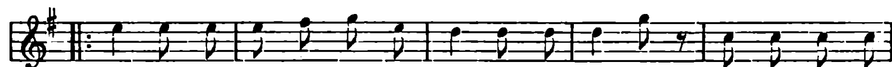
Allegro vivo
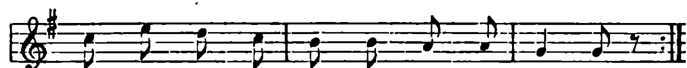

1. На-бре-ха-ли вра-жі лю-ди, що я за-між не пі-ду,

на-чи-ня-ла гре-ча-ни-ки у виш-не-во-му са-ду.

Гоп, мо-ї гре-ча-ни-ки, гоп, мо-ї бі-лі, чо-гось мо-ї
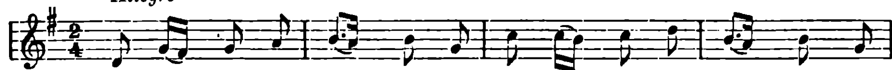

гре-ча-ни-ки на пе-чі о-сі-ли.
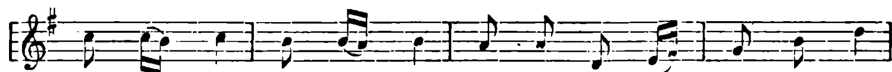
2. Пішла мати на село,
Гречку-муку позичати,
Гречаники учиняти,
Своїх діток годувати.
Приспів...

113. ОЙ, ДІВЧИНА ГОРЛИЦЯ

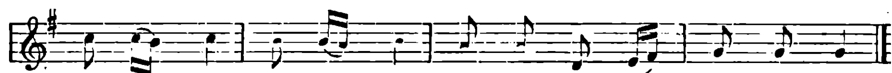
Allegro

1. Ой, дів-чи-на гор-ли-ця, до ко-за-ка гор-неть-ся,

а ко-зак, як о-рел, як по-ба-чив так і вмер,

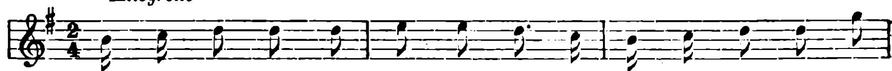
а ко-зак, як о-рел, як по-ба-чив так і вмер.

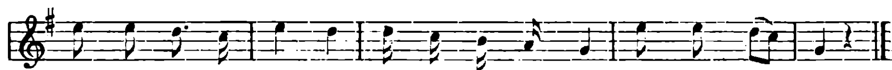
2. А цур же тій горлиці,
Коли лихо коїться,
Краще мила така звеселить козака. (2)

3. Ой, дівчата зрадоньки,
Нема у вас правдоньки,
А у цім же добрі уся правда на дні. (2)

114. ТАЙ ОРАВ МУЖИК

Allegretto

2. Та воли в його круторогі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Круторогі!

3. А погоничі чорноброві. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Чорноброві!

4. Та поклав торбу при дорозі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
При дорозі!

5. Та ішли дівки хусти прати. (2)
Гей, цоб! Цабе! рябий, тпру!
Хусти прати!

6. Та вони в його торбу вкрали. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Торбу вкрали!
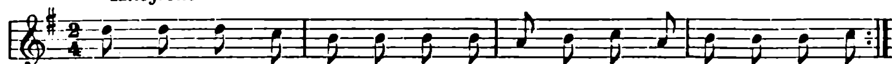
7. Не порожню ж бо, — з пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
З пирогами!
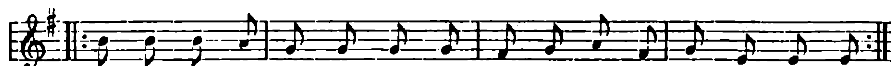
8. Та не з простими пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Пирогами!

9. Та начинені горобцями. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Горобцями!

115. СКИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛИЦЮ

Allegretto

2. На городі сіно гребла, (2)
Черевички погубила,
Черевички погубила, (2)
Собі хлопців наманила.
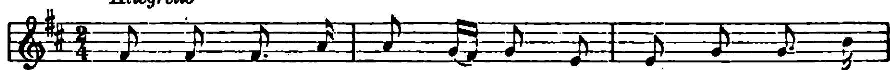
3. На вулиці скрипка грає, (2)
Мене мати не пускає,
Не пускає мене мати (2)
На вулицю погуляти.

4. Я нікого не любила, (2)
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Стецька та Степана, (2)
Вийду заміж за Івана!
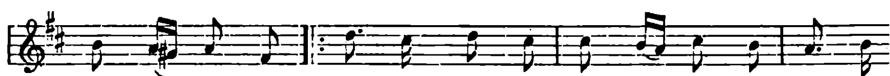
5. Полюбила гультая, (2)
Гірка доля моя:
Я думала — кучерявий, (2)
В його й чуба нема!

116. ЧИ Є В СВІТІ МОЛОДИЦЯ
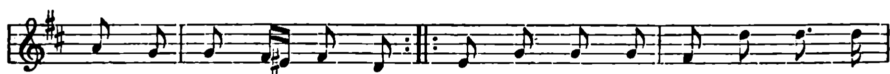
Allegretto
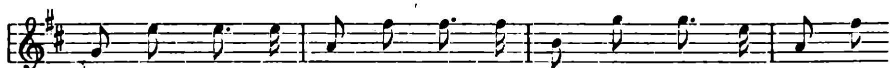

Чи є в сві - ті мо - ло-ди - ця, як та Ган-дзя

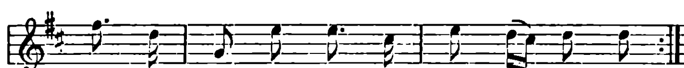
бі - ло-ли - ця. Гей, ска-жіть ми до - брі лю-де, що зі

мно- ю те-пер бу- де, Ган-дзя душ-ка Ган-дзя люб-ка
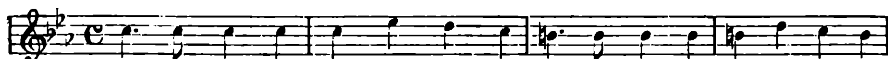

Ган-дзя ми-ла, як го - луб-ка, Ган-дзя риб - ка, Ган-дзя
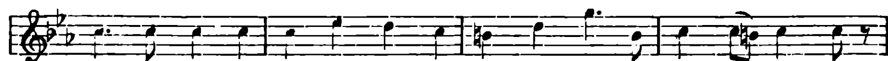

птич-ка, Ган-дзя ця-ця, мо - ло-дич-ка!

117. ЩОЖ Я БУДУ БІДНИЙ ДІЯВ
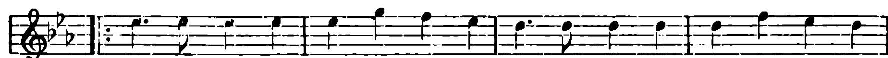
Andante

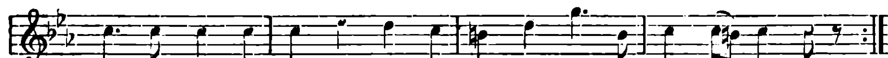
1. Щож я бу-ду бід-ний ді-яв, що я жи-та не по-сі-яв,

греч-ка ми ся не вро-ди-ла, до-леж мо-я не-щас-ли-ва!

Су-сід о-ре, су-сід сі-є, у су-сі-да зе-ле-ні-є,
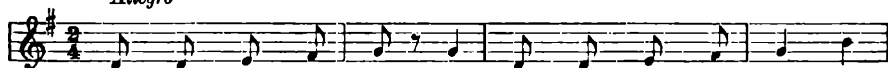

а у ме-не ні о-ра-но, а-ні жи-та не сі-я-но.
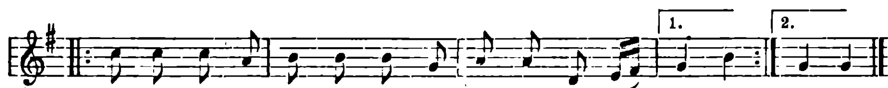
2. У сусіда обороги,
У сусіда повні стоги,
А у мене ні то нивки
Ні то жита стебелинки.
У сусіда хата біла
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Ані щастя, ані жінки.

118. ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Allegro

1. „По до - ро - зі жук, жук, по до - ро - зі чор-ний...

По-ди-ви-ся дів-чинонько я-кий я мо-тор-ний.
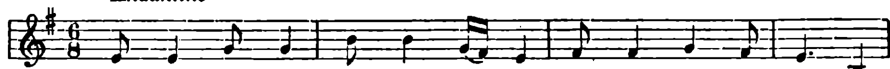
2. Який я моторний
І у кого вдався
Хіба ж даси копу гро-
(шей (2)
Щоб пожених ався!"

3. „По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козачень-
ку, (2)
Яка я моторна!
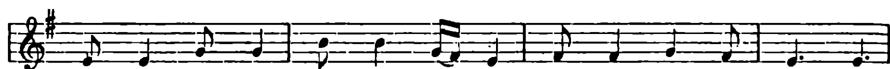
4. Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива,
Як побачиш, аж заплачеш,
Що я вередлива!"

119. ДУМИ МОЇ
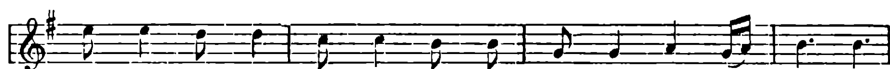
Andantino
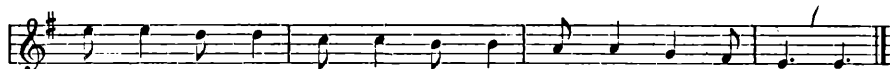

1. Ду-ми мо-ї, ду-ми мо-ї, ли-хо ме-ні зва-ми!

На-що ста-ли на па-пе-рі сум-ни-ми ря-да-ми?

Чом вас ві-тер не роз-ві-яв в сте-пу як би-ли-ну?

Чом вас ли-хо не прис-па-ло, як сво-ю ди-ти-ну?..

2. Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас, —
Де ж мені вас діти?..
В Україну ідіть, діти,
В нашу Україну,
Попід тинню, сиротами,
А я — тут загину.

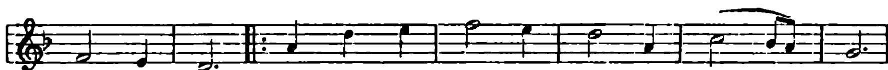
3. Там найдете щире серце
І слово ласкаве,
Там найдете щиру правду,
А ще, може, й славу...
Привітай же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину!

120. РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

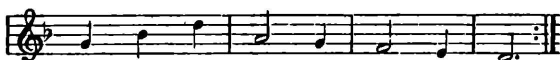
Andante

1. Ре-ве - та стогне Дніпр ши-ро-кий, сер-ди-тий ві-тер

за-ви - ва, до до - лу вер-би гне ви - со - кі,

го-ра-ми хви-лю пі-дій - ма.

2. І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі (2)
То виринав, то потопав.

3. Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались, (2)
Та ясен раз-у-раз скрипів.

121. ОЙ, ЗІЙШЛА ЗОРЯ

Maestoso

1. Ой, зійшла зо-ря ве-че-ро-ва-я, над По-ча-ї-вом ста-ла, ви-сту-па-ло ту-рецьке-є військо, як та чор - на хма-ра.

2. Турки з татарами брами облягали
Манастир звоювати,
Мати Божая Почаївськая
Буде нас рятувати.
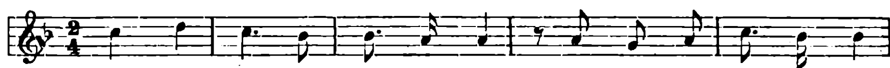
3. Отець Заліло з келії вийшов,
Та слізми умліває:
„Ой, рятуй, рятуй, Божая Мати,
Манастир загибає".

4. Ой, вийшла, вийшла, Божая Мати,
На хресті вона стала,
Кулі вертала, турків вбивала,
Манастир врятувала.
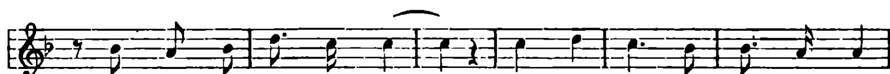
5. А ми люди всі, християни,
До Бога всі вдаряймо,
Матері Божій, Почаївській
Поклін всі віддаваймо!

122. ЧОМ, ЧОМ, ЧОМ...
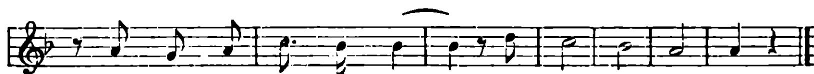
Moderato

1. Чом, чом, чом, зем-ле мо-я, так лю-ба ти ме-ні?

Так лю-ба ти ме - ні? Чом, чом, чом зем-ле мо-я,
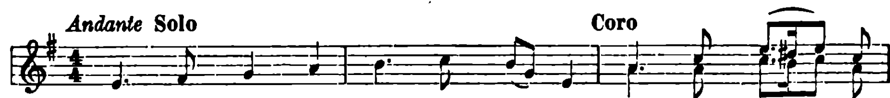

ча-ру-є так ме-не Кра-са тво-я?

2. Чим, чим, чим манить мене пташні твоєї спів,
Душистий цвіт лісів?
Чим, чим, чим манить мене водиця струй твоїх,
Що тут пливе?
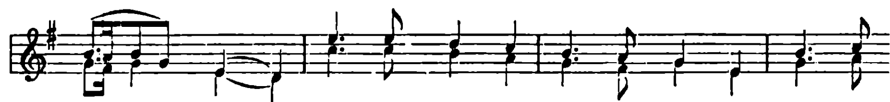
3. Тим, тим, тим, дитино, знай, бо тут ти вперше світ
Узріла в ярі літ,
Тим, тим, тим, дитино, знай, бо води, ті ліси,
Твій рідний край.

4. Тут, тут, тут, діди твої, пролили кров свою
За віру й свободу,
Тут, тут, тут, усі твої, найближчі серденьку
І дорогі.
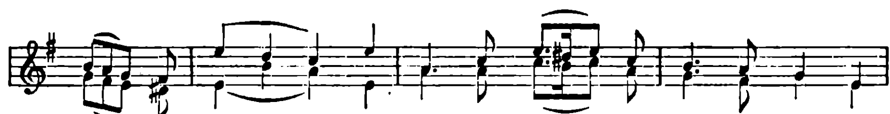
123. ЗІБРАЛИСЯ ВСІ БУРЛАКИ
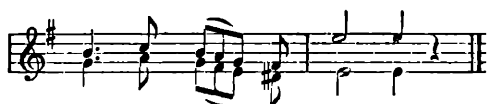

1. Зі-бра-ли-ся всі бур-ла-ки до рід-но-ї

ха- ти... Тут нам ми-ло, тут нам лю-бо жур-би

за-спі-ва- ти, тут нам ми-ло, тут нам лю-бо

жур-би за-спі-ва-ти.

2. Ти, царице Катери-
(но,
Що ти наробила!
Край веселий, люд ща-
(сливий (2)
Тай запропастила.

3. Багатому розпродала
Від краю до краю,
А бідному зоставила (2)
Те, де поховають.

4. А ти, графе, ти, Потоць-
(кий,
Розпроклятий сину,
Занапастив свою Поль-
(щу (2)
Та взяв Україну!

5. Думав, було, на Вкраїні
Щоб королем стати!
Пропадеш ти сам тепер, (2)
Та ще й твоя мати!

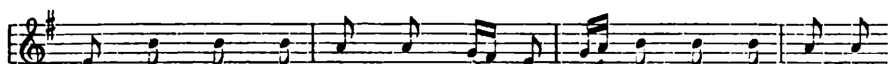
6. Грай же котрий на сопілку —
Сумно так сидіти —
Що діється тепер в світі, (2)
Та чиї ж ми діти.

124. ОЙ, ПРЯДУ-ПРЯДУ
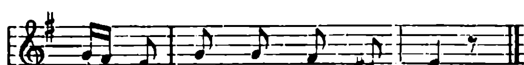
Moderato

1. Ой, пря-ду пря - ду, спа-тонь-ки хо - чу...

Ой, скло-ню я го - лі - вонь-ку на бі - лу - ю по-сті-

лонь-ку, мо-же я за - сну.

2. Аж свекруха йде,
Як змія гуде:
„Сонливая-дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!"

3. Ой, пряду-пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоню я голівоньку,
На білую постілоньку,
Може я засну.
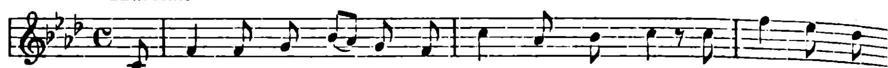
4. Аж свекорко йде,
Як вітер гуде:
„Сонливая-дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!"

5. Ой, пряду-праду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоню я голівоньку,
На білую постілоньку,
Може я засну.

6. А мій милий йде,
Як голуб гуде:
„Ой, спи, мила-хорошая,
Пішла заміж молодая,
Не виспалася!"

125. ВІД СИНЬОГО ДОНУ
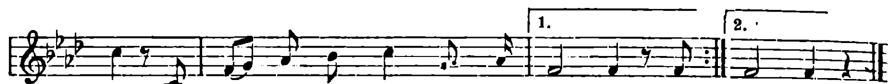
Marciale

1. Від си-ньо-го До-ну до си-вих Кар-пат од-на не-роз-

діль-на ро-ди- на, Без панства, без рабства насильства і
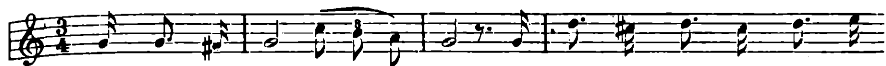

зрад, віль-на не-за-леж- на Вкра-ї - на. Без ї - на.
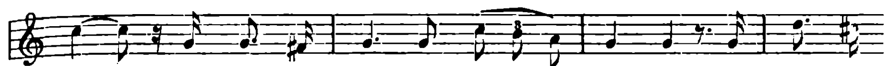
2. Ми діти народу, широких степів,
Ми все є готові до бою!
За Правду, за Волю,
За славу батьків!
Прапор наш леліє горою!

126. КРИЛЕЦЬ!
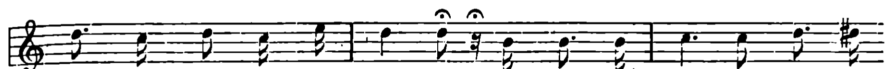
Andante
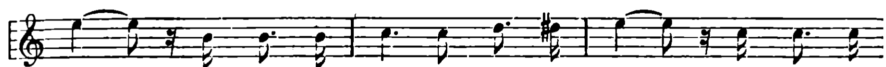

1. Крилець, крилець сокола дай, по-ли - ну, зле-чу в рід-ний
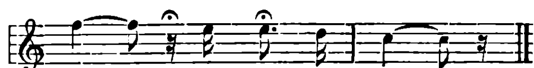

край Де рід-на ха - та на-че в ві-ноч-ку, Са - ди до- .

ко - ла го - ри й гор-боч-ки Стрия цві - ту - чі бе - ре-
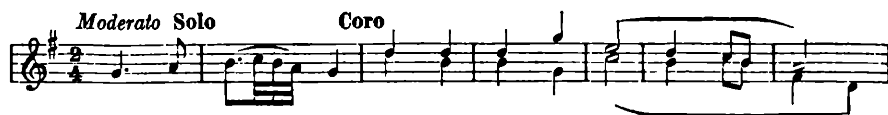

ги, Лі- си, ді - бро-ви, гай, лу - ги а вер-хи
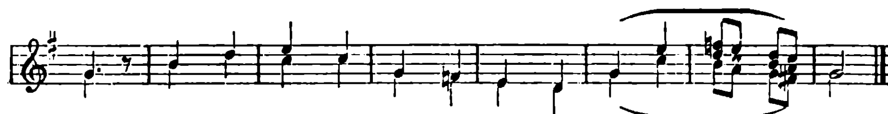

гір, ся-га - ють зір!

2. Крилець, крилець! най злечу там
До мого щастя райських брам,
Де верхи взносить наш Бескид гордий,
Там чародійні, тихі акорди,
Рай, супокій відчує грудь,
Несіть мя крильця в край прилуд
В рай ранних літ, в той дивосвіт!

127. ОЙ, ЗЗА ГОРИ ЧОРНА ХМАРА ВСТАЛА

1. Ой, зза го - ри чор-на хма-ра вста -

ла тож не хма-ра, мо - ло- ді гу - са - ри.

2. Тож не хмара, — молоді гусари...
Попереду їдуть генерали.

3. Попереду їдуть генерали,
А за ними бють у барабани.

4. А за ними бють у барабани:
„Не журіться, молоді гусари!"

5. „Ой, як же нам, братці, не журиться, —
Посилає за Дунай цариця!

6. За Дунаєм тяжко-важко жити:
Там не дають ні їсти, ні пити.

7. Там не дають ні їсти, ні пити,
Заставляють роботу робити.
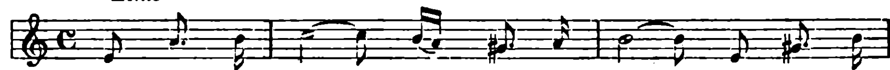
8. Заставляють роботу робити —
Тесаками сиру землю бити.

9. Шабельками канави копати...
Ой, тут же нам, братці, помирати!..
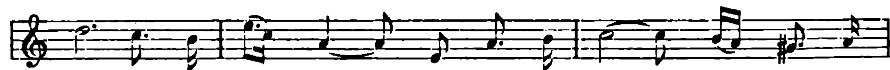
10. Ой, тут же нам, братці помирати, —
Не знатиме ні батько, ні мати!"

128. ВЕРХОВИНО
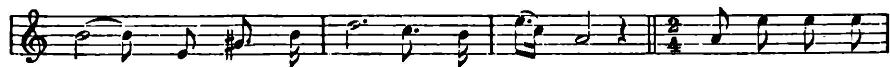
Lento
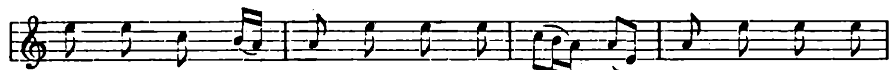

1. Вер-хо-ви - но, світ - ку ти наш! Гей, як у

те - бе так ми - ло! Як іг-ри вод пли - ве тут
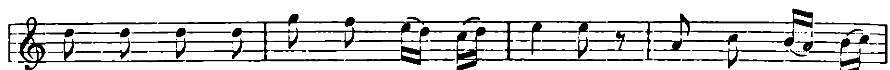

час, сво-від-но шум-но, ве - се-ло. Ой, не-ма то

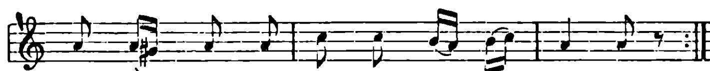
кра - ю, кра - ю, над ту Вер-хо - ви - ну Там би ме - ні

по - гу - ля-ти хоч од - ну го - ди-ну. Ой, не-ма то

кра-ю, кра-ю, над ту Вер-хо - ви-ну Там би ме - ні

по - гу - ля - ти хоч од - ну го - ди-ну.
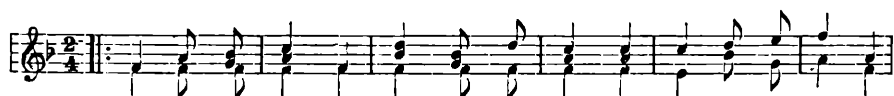
2. З верха на верх, а з бору в бір,
З легкою в серці думкою
В чересі кріс, в руках топір,
Буяє легінь тобою:
Як зашумить ліщинонька, ватаг загуляє,
Чорнобриву дівчиноньку кругом обгортає.

3 Гей, що мі там Поділля край?
Нам полонина — Поділля,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіра голос — весілля!
А я теє дівча люблю, що біле як гуся,
Воно мене поцілує, тільки пригорнуся.

4. Там пан не клав ланцюгом меж,
Ворог не станув стопою, —
Буйная там землі одеж,
Плекана пісней росою.
Черемоше, Черемоше, чиста твоя вода,
Дівчинонько з верховини, яка ж твоя врода.

5. Там то бренить трембіти звук,
Щебече любо сопілка;
А як звіра завиє звук,
В челюсти плюне му цівка.
Ой, нема то краю, краю, над ту Верховину,
Там би мені погуляти хоч одну годину.
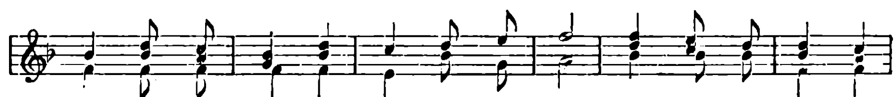
129. БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ТВОРЧЕ ВСЕСИЛЬНИЙ
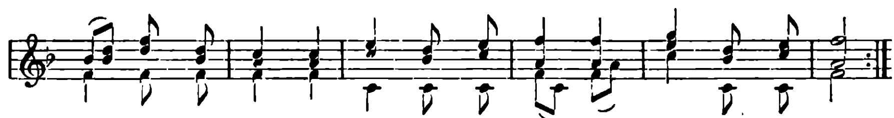

1. Бо-же Ве-ли-кий, Творче Всесильний, на нашу рідну

зем-лю по-глянь. Люд у кай-да-нах, край у ру - ї ні

на-віть мо - ли-тись во-рог не дасть, Бо-же Ве-ли-кий
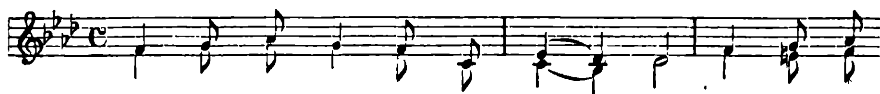

дай У-кра-ї ні си-лу і во-лю, сла-ву і власть.
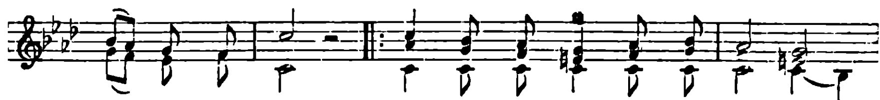
2. Ми були вірні Твому завіту
Вислухай нині наших благань
Люд у кайданах і т. д.

130. БОЖЕ ВИСЛУХАЙ БЛАГАННЯ
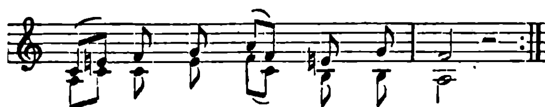
Maestoso

1. Бо-же ви-слу-хай бла-ган-ня, Ни-щить не-

зго-да наш край. В єд-но-сті си-ла на-ро-ду,

Бо-же нам є-дність по-дай.

2. Боже здійми з нас кайдани,
Не дай загинуть в ярмі,
Волю пошли Україні,
Щастя і долі дай Їй.

ЗМІСТ

Стор.

1. Ще не вмерла Україна 5
2. Заповіт 6

КОЗАЦЬКІ:

3. Ой, Морозе, Морозенку 7
4. Вже більше літ двісті 8
5. Ой, і не гаразд 9
6. Максим, козак, Залізняк 10
7. Ой, пє Байда 11
8. Засвистали козаченьки 12
9. Зелений дубочку 13
10. Віє вітер 14
11. Стоїть явір над водою 15
12. Ой, на горі жито 16
13. Ой, у полі могила 17
14. Ой, щож бо то й за ворон 18
15. Козака несуть 19
16. Бистра вода 20
17. Гомін, гомін по діброві 21
18. Ой, на горі та женці жнуть 22
19. Ой, у лузі та ще й при березі 24
20. Гей нум хлопці до зброї 25
21. Гей, не дивуйтесь 26
22. Козак од'їжджає 27
23. Гей, гук, мати, гук 28

ЧУМАЦЬКІ:

24. Було літо 29
25. Ой, чумаче, чумаче 30
26. Ой, у полі криниченька 31

Стор.
27. Та болять ручки 33
28. Ох, і не стелися хрещатий барвінку 35
29. Ой, горе тій чайці 36
30. Ой, бре — море — бре 37
31. Та забіліли сніги 38
32. Ой, наступила та чорна хмара 40
33. Над річкою, беріжком 41
34. Гуляв чумак на риночку 42

СТРІЛЕЦЬКІ:

35. Ой, у лузі червона калина 44
36. Ми йдемо в бій 45
37. Слава, слава, отамане 46
38. Нема в світі 47
39. Не сміє бути в нас страху 48
40. Засумуй трембіто 49
41. Пиймо друзі 50
42. Заквітчали дівчатонька 51
43. Колись дівчино мила 52
44. Іхав стрілець на війноньку 53
45. Ой, у полі верба 54
46. Як з Бережан до кадри 55
47. Як стрільці йшли з України 57
48. Зажурились галичанки 58
49. Мав я раз дівчиноньку 59
50. А як прийшла карта 60
51. Бо війна війною 61
52. В горах грім гуде 63
53. Ой, видно село 65
54. Ми йдем вперед 67
55. Журавлі 68

ЛЮБОВНІ:

56. Ох, і закувала сива зазуленька 69
57. Ой, у полі три керниченьки 70
58. Коло млина, коло броду 71
59. Лугом іду, коня веду 72
60. Тече річка невеличка 74
61. Іхав козак за Дунай 76
62. Ой, там за Дунаєм 78
63. За річкою за Дунаєм 79
64. Тихо, тихо Дунай воду несе 80

Стор.

65. Ой, не шуми луже 81
66. Летить галка через балку 82
67. Ой, не світи місяченьку 83
68. Ой, зійди, зійди, ясен місяцю 84
69. Зашуміла ліщинонька 85
70. Гей, у лісі . . . . , 87
71. Ой, гиля, гиля, гусоньки на став 88
72. Червоная, ой, та калинонька 89
73. Розпрягайте хлопці коні 91
74. Копав, копав криниченьку 93
75. Ой, Хмелю ж мій, Хмелю 94
76. Ой, у полі озерце 95
77. Котилася ясна зоря з неба 97
78. На городі верба рясна 98
79. Коло млина яворина 99
80. Сонце низенько 100
81. Ой, не ходи Грицю 101
82. Взяв би я бандуру 102
83. Ой, на горі сніг біленький 103
84. Човник хитається серед води 104

ЖАРТІВЛИВІ:

85. За городом качки пливуть 105
86. Ой, ти знав на що брав 107
87. Ой, під гаєм, гаєм 108
88. Задумала вража баба 109
89. Ой, під вишнею 110
90. Казав мені батько, щоб я оженився 111
91. Ой, пила, пила 112
92. Ой, піду я до млина 113
93. Вишні, черешні розвиваються 114
94. Ой, устану я в понеділок 115
95. Ой, щож бо то за шум учинився 117
96. Женчичок-бренчичок 119
97. І шумить і гуде 120
98. По опеньки ходила 121
99. Час до дому час 122
100. Ой, ішов я вулицею раз, раз 123
101. Ой, ходила дівчина беріжком 124
102. Одна гора високая 125
103. А я люблю Петруся 126
104. У сусіда хата біла 127

Стор.
105. Сіяв мужик просо 129
106. Ой, Потапе, Потапе 130
107. Дівка в сінях стояла 131
108. Дощик, дощик 133
109. Добрий вечір, дівчино 134
110. Од Києва до Лубен 135
111. Чумарочка рябесенька 136
112. Гречаники 137
113. Ой, дівчина горлиця 138
114. Тай орав мужик 139
115. Скину кужіль на полицю 140
116. Чи є в світі молодиця 141
117. Щож я буду бідний дяв 142
118. По дорозі жук, жук 143

РІЗНІ:

119. Думи мої 144
120. Реве та стогне Дніпр широкий 145
121. Ой, зійшла зоря 146
122. Чом, чом, чом 147
123. Зібралися всі бурлаки 148
124. Ой, пряду-пряду 149
125. Від синього Дону 150
126. Крилець 151
127. Ой, зза гори чорна хмара встала 152
128. Верховино 153
129. Боже Великий, Творче Всесильний 155
130. Боже вислухай благання 156
Зміст . . . . 157—160
